

Sve o Nama
– list učenika i djelatnika
Učeničkog doma Virovitica

šk. god. 2020./2021.
broj 23, svibanj 2021.

IN MEMORIAM
VOJO BOŽIĆ

SON

TEMA BROJA
HORBI

UČENIČKA TV

DNEVNIK SOBE

4

IZDVAJAMO:

DOČEK UČENIKA	4
UČENIČKA TV	11
DNEVNIK SOBE 4	12
TEMA BROJA:	
HOBİ.....	20
MATURANTI.....	22
IN MEMORIAM	
VOJO BOŽIĆ	40

IMPRESSUM:

Sve o Nama - list učenika i odgajatelja UD Virovitica šk.god. 2020./2021., broj 23 svibanj 2021.

List izlazi jednom godišnje

UREĐUJU:

Učenici novinarske skupine s odgajateljicom Gabrijelom Slamić, prof.

ZA IZDAVAČA:

Martina Tišljar, prof.

IZDAVAČ:

Učenički dom Virovitica

Tomaša Masaryka 25, 33 000 Virovitica

Tel/fax: 033 295 935

UREDNIKA:

Ivona Marković

SURADNICI:

Tea Pleško, Deny Čvek

LEKTURA:

Gabrijela Slamić, prof.

GRAFIČKA PRIPREMA:

Grafoprojekt

NAKLADA:

150 kom

RIJEČ UREDNICE

Dragi učenici!

Još jedna uspješna školska godina je iza nas. Moram se dotaknuti teme cijele pandemije i pohvaliti sve učenike i djelatnike Učeničkog doma Virovitica što su uz sve prepreke koje donosi situacija s korona virusom uspjeli organizirati razne aktivnosti, međusobna natjecanja u belu, stolnom tenisu, održane su i debate u kojima su učenici raspravljali o različitim i zanimljivim temama. Hvala svima što su se aktivirali u aktivnostima doma i učinili još jednu školsku godinu posebnom u tako neobičnom vremenu.

Sada bih se posebno obratila našim učenicima završnih razreda, maturantima Učeničkog doma Virovitica što su uljepšali dane ovih četiri ili pet godina svojeg školovanja prisustvom u domu. Svojim su aktivnostima uljepšali prostorije doma i obogatili sam domski život. Uz veće ili manje nesuglasice s odgajateljima i ostalim učenicima u domu obogatili su svoje životno iskustvo, ali i iskustvo drugih. Zajedno smo se razvijali i učili jedni od drugih i jedni o drugima. Nadam se da će Vam život u Učeničkom domu Virovitica nakon svih suza, smijeha, svađa, izleta i raznih drugih aktivnosti ostati u lijepom sjećanju. Sada Vas očekuje neki drugi put, neki drugi ljudi, neke druge odluke. Želim Vam da uspješno upišete željene fakultete ili se zaposlite i da sva iskustva koja ste stekli ovdje zajedno s drugim učenicima i odgajateljima ponesete kao jednu pouku. Svaki učenik je poseban. Svatko će ostati zapamćen po nekoj svojoj osobnosti, radu ili anegdoti koje ste ostavili za sobom u domu. Neka Vas sreća dalje prati. Budite pametni i uvijek svoji što god Vam se desilo na daljnjem životnom putu. Sretno!

Onima koji ipak ostaju još nekoliko godina u domu poručujem da iskoristite svaki trenutak za zabavu, druženja, ali i učenje. Jer period života koji Vas dalje čeka u Učeničkom domu Virovitica će Vam ostati zauvijek u lijepo sjećanju.

Još jedan SON je pred Vama. S osmijehom se prisjetite trenutaka koje ste zajedno proživjeli, svih (ne)zgoda koje možda ovdje nisu ni zapisane.

Uživajte!

Dragi SoN-ovci!

Evo nas pri završetku nastavne godine 2020./2021. i baš kad smo mislili da je najteža školska godina iza nas, prevarili smo se. Nikad nismo imali izazov-niji rujanski početak: hoće li nastava započeti u školama ili on line, kako organizirati rad u uvjetima epidemije i bezbroj drugih pitanja?!

Razdoblje dok vas nije bilo iskoristili smo za uređenje našega Doma: glazbene učionice, teretane, prostorija kućnog majstora, ličenje vaših spavaonica, zamjenu podnih obloga, izrađivanje klupa za naše dvorište, oslikavanje limene ograde i slično (npr. rekonstrukciju željeznih vodovodnih cijevi ... 😊 što oku nije vidljivo, a za naš je život u Domu presudno).

Dočekali smo vas otvorena srca! Jedva smo čekali da naš Dom ponovo ispune vaši osmijesi, šale, svađice i priče. Ove je nastavne godine naš rad s vama nažalost bio ograničen, mnogo toga što smo planirali od sportskih druženja, kreativnih ideja, izleta, Domijade nismo bili u mogućnosti provesti radi poštivanja mjera u borbi protiv epidemije COVID-19. Nosili ste maske, mjerili temperaturu, jeli po dvoje za stolom (umjesto svi za velikim obiteljskim stolom kako vam je to do sada bilo najdraže). Ovakav način rada nikome nije drag, a najviše je teško pao vašim odgajateljima koji se vole družiti s vama, biti vam oslonac u svemu što vas muči. Nažalost, ove školske godine našu je ustanovu pogodila velika tragedija, preminuo je omiljeni odgajatelj Vojo Božić. Hvala svima koji se s radošću prisjećate anegdota s odgajateljem jer tako će on uvijek živjeti u našim mislima i srcima. Koliko je odgajatelj predano radio svoj posao govore nam sve poruke u virtualnoj knjizi sjećanja i komentari sadašnjih i bivših učenika. Odgajatelju Vojo, na svemu ti hvala!

U cijeloj ovoj priči i okolnostima epidemije najveća se nepravda dogodila vama mladima kojima je ograničeno pravo na kretanje, pravo na druženje, pravo na putovanja, pravo na izlaske do kasno u noć... i sve ono što smo mi u vašim godinama bezbrižno prolazili. Nemate više strukturu dana, nema sportskih aktivnosti, kafića, koncerata...odrasli su već nervozni i dolazi do raznih pritisaka. Maske su same po sebi korisne u sprječavanju epidemije, ali smo postali ljudi koji se ne vidimo međusobno, nema mimike lica, cijela jedna dimenzija komunikacije je nestala. Ne vidimo osmijeh na tuđem licu. Oni koji su prije dvije godine krenuli zajedno u srednju školu uopće se ne poznaju kao razred. Zakinuti ste za zajednički provedeno vrijeme i najljepše razdoblje u životu vam prolazi bez stvaranja

zajedničkih uspomena. Razdoblje kada se stvaraju čvrsta prijateljstva koja ponekad potraju cijeli život provodite pred računalom. Stoga smo ponosni na sve vas jer se, moram priznati, sa svime nosite odlično i pravi ste heroji. Nemoguće je reći da ćete to jednom nadoknaditi kad ovo sve prođe jer ćete za godinu dvije biti već drugi ljudi, odrasliji, s drugim prioritetima u životu. Ono što možete jest pokušati sve ovo prihvatiti i naučiti nešto od toga: da nije vrijedno potrošiti dane na dosađivanje, na mržnju i zavist, na kukanje. Trošite svoje dane na avanture, na učenje, vježbanje, na pomaganje drugima, na ljubav i radost!

Ove godine domski list Sve o Nama priredile su urednica Ivona Marković i odgajateljica Gabrijele Slamić. Nadam se da ćete se zabavljati listajući stranice i čuvati ga za uspomenu kako biste jednom svojoj djeci mogli pokazivati dijelove iz svog, vjerovali ili ne, predivnog domskog života.

Svim učenicima želim uspješan završetak školske godine, a posebice maturantima! Razlika između mogućeg i nemogućeg je u tome što je za nemoguće uvijek potrebno imati malo više vjere. Zato vam želim da uvijek budete ustrajni u svojim namjerama i postignete ono što nitko do sada nije uspio 😊. Svijet čeka da ga osvojite! Djelatnicima zahvaljujem na marljivosti i trudu da učenicima omogućimo da se na bilo koji način u našem Domu osjećaju sigurno, prihvaćeno i sretno! Do rujna i novih izazova, srdačan pozdrav!

Martina Tišljar, ravnateljica

U nedjelju 6. rujna 2020.

otvorili smo vrata našeg Doma

Dočekali smo nove i stare učenike u novim i neizvjesnim uvjetima i okolnostima. Cijeli tim Učeničkog doma Virovitica, učenicima i njihovim roditeljima zaželio je srdačnu dobrodošlicu.

Iako zbog epidemioloških mjera nije bilo tradicionalnog zajedničkog sastanka s učenicima 1. razreda i njihovim roditeljima, sastanke je održao svaki odgajatelj sa svojom odgojnom skupinom i to na trgu koji je poslužio kao odlična kulisa.

Krenuli smo u novu, neizvjesnu avanturu odgovorno i pozitivno!

Učenicima se obratila i ravnateljica pisanim putem:

Riječ dobrodošlice za nove stanare Učeničkog u Virovitici...

Dragi učenici i roditelji, dobro nam došli!

Na početku ove (ne)obične školske godine, obraćam vam se on line putem, umjesto našega tradicionalnoga roditeljskoga sastanka i zajedničke večere. Žao mi je što se nećemo svi zajedno okupiti, upoznati, podijeliti radost i uzbuđenje, ali i vaše strahove i nedoumice. Trebamo voditi brigu jedni o drugima, čuvati naše najmilije te se prilagoditi svakodnevici sa što manje panike.

Organizirali smo kraće sastanke s odgajateljima vaše djece na otvorenom kako biste vidjeli lice osobe koja će voditi brigu o vašem djetetu, a s kojom ćete ove školske godine većinom razgovarati telefonski.

Dragi učenici, čestitam vam na upisanim izabranim usmjerenjima u školama. Nadam se da ste izabrali školu koja vas zanima jer tada niti učenje niti odlazak na posao jednoga dana neće biti problem. No, do tada je pred vama mnogo učenja i rada što će kroz srednju školu biti vaš posao u Virovitici. Zahvalite vašim roditeljima koji su vam omogućili smještaj u Učeničkom domu kako se ne biste morali ustajati prerano, putovati, kako biste imali više vremena za učenje, za sebe i svoje hobije. Molim vas, vratite svojim roditeljima na najbolji mogući način: izvrsnim ocjenama i uspjehom te također uzornim ponašanjem.

Puno je toga na što se ovih dana trebate prilagoditi... prilagodba na grad, na školu, prilagodba na Dom, prilagodba na profesore, prilagodba na odgajatelje i na cimere u sobi, prilagodba na novi krevet i hranu. Neće biti jednostavno, dajte si vremena da sve polako savladate, dan po dan, a kad malo zapne uvijek će tu biti za vas vaši odgajatelji kojima se možete obratiti: Dražen, Ivan, Suzana, Vojo, Staniša i Gabrijela, stručne suradnice psihologinje: Ivana i Maja, medicinska sestra Antonia, noćni pazitelji: Darko i Hrvoje, kao i svi ostali djelatnici Doma.

Od sada vi trebate više voditi brigu o sebi (o svojem zdravlju i higijeni – a pogotovo u ovim vremenima epidemije COVID-19). Trebate voditi

brigu o svojim stvarima (odjeći, knjigama, mobitelu, džeparcu) koje su vam kupili vaši roditelji te o našem inventaru u sobama koji čuvamo i za sljedeće generacije učenika. I najvažnije... trebate voditi brigu o svom obrazovanju i budućnosti jer to je pravi razlog radi kojega ste došli u srednju školu u Viroviticu i u Učenički dom.

Roditelji, vama veliko hvala što ste nam iskazali povjerenje za odgoj i obrazovanje vaše djece. Od vas očekujemo stalnu i iskrenu komunikaciju na dobrobit vašega djeteta, a sada i našega učenika. Što više informacija podijelite s nama o vašem djetetu, to će nam biti lakše što prije upoznati potrebe, želje i talente vašega djeteta, a kako bismo dalje mogli razvijati učenikovu osobnost i sposobnosti u pozitivnom smjeru. Nemojte se ustručavati, zovite naš telefon koliko god puta na dan hoćete i imate potrebu, dokle god imate potrebu. Kad razmišljate biste li nazvali i peti puta u dva dana... Da, slobodno zovite! Sigurnost i sreća svih učenika u našem Domu od velike nam je važnosti. Želja nam je da se svi osjećaju kao kod kuće, prihvaćeno i zadovoljno, ali uz poštivanje i našega kućnoga reda. U tom našem nastojanju, radu i ciljevima trebamo i računamo na vašu pomoć i podršku.

Na kraju, hvala svim djelatnicima na marljivosti i trudu da učenicima omogućimo siguran i sretan početak ove (ne)obične školske godine! Neka i ova školska godina bude puna novih znanja, avantura, ljubavi i dobrih djela!

Čuvajmo jedni druge i svoje najmilije, budimo si uvijek podrška, sretno!

ravnateljica Martina Tišljar, prof.

GAMEING ROOM

Novim namještajem opremljena je i naša učionica 2 među učenicima znana kao i gameing room. Učionica je to u kojoj se nalazi play station sa igricama pa učenici u njoj vrlo rado provode svoje slobodno vrijeme. Osim toga, učionica se koristi i za individualne i grupne razgovore, neformalna druženja i okupljanja ili za učenje.

GLAZBENA UČIONICA

Povratkom odgajateljice Lucije u redove odgajatelja, nastavljena je davno začeta ideja o uređenju glazbene učionice koja je realizirana u suradnji s učenicima. Postavljen je novi pod, kupljeni novi stolovi i stolice i nove zavjese te je prostorija okrečena. Također, na zidove je postavljena zvučna izolacija u bojama doma. Sredstvima VPŽ nabavljena je oprema: stalci za instrumente, metronom, slušalice te ostala potrošna oprema.

OBOGAĆENA KNJIŽNICA

Odgajatelja Voje sjećat ćemo se po brojnim knjigama koje je njegova obitelj velikodušno donirala učenicima i djelatnicima Učeničkog doma. Pozamašna zbirka knjiga od petstotinjak naslova upotpunila je naše police. Među doniranim naslovima našli su se popularni naslovi beletristike, puno naslova obaveznih lektira srednjih škola, knjige o uzgoju cvijeća, nekoliko potpunih kolekcija enciklopedija i rječnika te mnogo knjiga stručne literature iz pedagogije, psihologije i filozofije što će biti velika pomoć odgajateljima u daljnjem radu.

ZIMSKI VRT

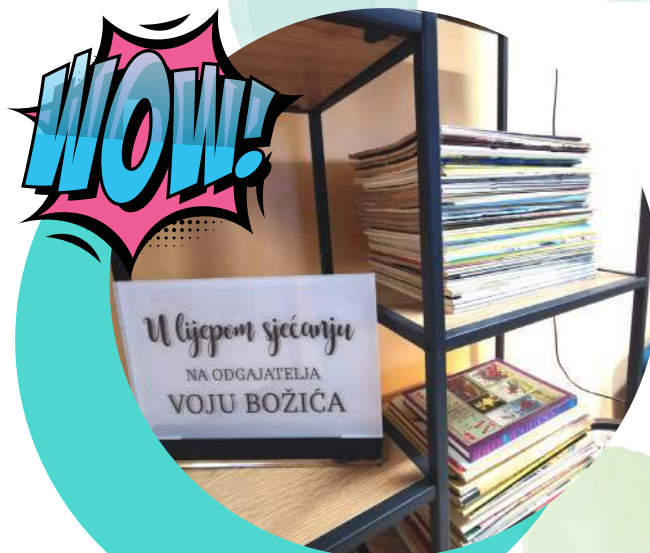
Svatko tko je poznao odgajatelja Voju, znao je za njegovu veliku ljubav prema cvijeću, osobito prema ružama. Vojine knjige o uzgoju cvijeća, vrtlarstvu i zdravoj prehrani svoj su dom pronašle na polici u zimskom vrtu koje čuva jedna ruža, bijela, znak zahvale našem odgajatelju Voji za tragove koje je ostavio u nama.

Zimski vrt opremljen je i novom garniturom za sjedenje pa je odlična oaza mira u kojoj možete razgovarati, odmarati, družiti se ili pak učiti.

VOJINA STRIPARNICA

Uz brojne knjige, obitelj pokojnog odgajatelja Voje učenicima je donirala i sve Vojine stripove. Na posebnu policu smjestili smo stotinjak novih-starih stripova koje je naša stručna suradnica Ivana poredala po godinama i brojevima. Tako je Učenički dom dobio i svoju striparnicu koja nosi Vojino ime.

USKRS

U iščekivanju Uskrsa... kreativne dekoracije naših učenika koje je s njima izradila naša medicinska sestra. Zahvaljujemo na pomoći Vanesi Burcar, Dei Hočevar, Lani Bijelić, Ivani Vicenski, Kristini Prša i Lei Prša.

Uređenje teretane

Postojeća domska teretana u novoj je školskoj godini zasjala punim sjajem. Nakon jednomjesečnih radova, teretana je otvorila vrata učenicima Učeničkog doma Virovitica. Kako je tekao proces obnove saznali smo od voditelja projekta, odgajatelja Ivana Kelečića.

Ljetnu stanku iskoristili smo radno. Nakon što su završili građevinski radovi započeli smo s estetskim uređenjem prostora. U suradnji s ravnateljicom i grafičarima osmislili smo velike grafo-zidne panele koji, osim estetske i motivacijske, imaju i edukativnu ulogu. Atlas anatomije čovjeka u prirodnoj veličini vrlo je upečatljiv i odličan način za brže učenje i usvajanje nazivlja ljudske anatomije dok motivacijske poruke naglašavaju važnost truda, zalaganja i upornosti.

Na info paonu odgajatelj Ivan Kelečić pripremio je prikaze različitih programa vježbi za tijelo namijenjene početnicima, ali i nešto naprednijim vježbačima. Prilikom osmišljavanja programa vježbi s vlastitim tijelom ili s opterećenjem vodilo se računa o njihovoj prilagođenosti s obzirom na spol i razvojnu dob.

Osim što Info - pano u svakom trenutku pruža kratki podsjetnik kako i koliko često izvoditi pojedine vježbe, učenici od odgajatelja mogu u bilo kojem trenutku dobiti stručnu pomoć i savjete vezane uz tjelovježbu i zdravu ishranu. Budući da smo i odgajatelj Dražen Jurković i ja profesori kineziologije, učenicima zaista možemo pomoći svojim znanjem i iskustvom.

Sprave nabavljamo u dogovoru s učenicima. Slušamo njihove želje i potrebe te nastojimo opremiti teretanu koja će im omogućiti izvođenje kvalitetnog cardio treninga i treninga snage.

Kojih pravila ponašanja se učenici moraju pridržavati za vrijeme boravka u teretani?

Čistoća i higijena prilikom boravka u teretani bile su prioritet i prije pandemije COVID-19. Zbog novonastale situacije uveli smo dodatne mjere kako bi mogućnost širenja virusa bila što manja, a korištenje sprava što sigurnije. Učenici moraju nositi vlastiti ručnik, bočicu s vodom,

čistu sportsku opremu i tenisice. Obvezna je dezinfekcija sprava nakon njihovog korištenja. Iako je prostor dovoljno velik za istodobni boravak više učenika zbog epidemioloških mjera uveli smo ograničenje prema kojem istodobno teretanu može koristiti najviše troje učenika ili učenica.

Domska je teretan mjesto gdje učenici mogu upotrijebiti svoje slobodno vrijeme te učiniti nešto kvalitetno za svoje zdravlje i to u novom, modernijem i ljepšem ruhu.

Iza ideje o oslikavanju metalne ograde

Nove i stare učenike u novoj školskoj godini dočekat će veseliji i zanimljiviji vanjski prostor Doma. Što se krije iza ideje i realizacije oslikanih ograda ispričala nam je autorica Anja Brabec.

Kao nastavnica i profesorica likovne kulture/umjetnosti, često se susrećem s prijedlozima za dekoraciju vanjskih prostora u javnim površinama.

Jedna takva do mene je došla od strane ravnateljice Učeničkog doma u Virovitici i to baš u ovo doba lanske godine. Ravnateljica me pitala jesam li voljna ukrasiti metalnu ogradu koja se proteže duž cijelog dvorišta doma, a ja sam na to, dakako, pristala. Jer, zašto ne učiniti prostor u kojemu borave mladi još zanimljivijim i drugačijim?!

Ideja je krenula tako da sam ja trebala biti jedini „izvođač radova“. Ipak, početak školske godine donio je i neke nove ideje kao što je ideja o suradnji Doma s Katoličkom klasičnom gimnazijom u kojoj sam zaposlena. Učinilo mi se to kao zanimljiv spoj kreativnosti i zajedničkog estetskog ostvarenja mladih ljudi koji slično razmišljaju. Srednjoškolci su vrijedno radili, crtali skice, bojali, stavljali ideje na papir, a ja sam strpljivo čekala proljeće u kojemu bismo napokon prionuli na posao. Upravo se u tom trenutku dogodila cijela situacija s COVID-19 virusom i svi su moji planovi rasplinuli. Odluka je na posljetku vraćena na onu prvobitnu – iako smo htjeli postići suradnju, ostala sam sama u realizaciji.

Tada je za mene nastao mali problem jer sam sve ideje za ogradu prilagodila učeničkim idejama, a to sada više neće biti moguće izvesti. Zasukala sam rukave i krenula na posao. 15 metalnih ploča trebalo je popuniti idejama koje su u mojoj glavi vrištale u crno-bijeloj kombinaciji. Teme? Svima razumljive, vesele, stripovske, s malo teksta, a puno slika, jednostavne, pune crta, točaka i ploha. Jedna po jedna slagale su se na papiru, a onda su predstavljene ravnateljici. Ravnateljica i ostali djelatnici

doma kasnije su imali dosta težak zadatak – između 30-ak crteža izabrati onih 15.

Odluka je pala:

Neke ploče sadrže detalje svima nam poznate dječje priče o djevojčici i vuku

Neke ploče imaju humorističnu notu i pričaju situacije bliske mladim ljudima (kavica, teretana, higijena...)

Neke ploče su misteriozne i prenose poruke vezane uz stav pojedinca prema nametnutim normama društva

Na pločama nema šarenih boja, a ipak pričaju šarolike priče koje su individualno uglavnom nepovezane, ali zajedno se protežu kroz svačiju svakodnevicu.

IME: Anja

PREZIME: Brabec

DATUM ROĐENJA: 5.10.1989. u Virovitici

ŠKOLOVANJE: Gimnazija Petra Preradovića u Virovitici, Umjetnička akademija u Osijeku

RADNO MJESTO: Osnovna škola Ivane Brlić Mažuranić te Katolička klasična gimnazija u Virovitici, u struci radi od završetka školovanja 2013., radi s mladima različitog uzrasta

HOBIJI: uz kreativan rad, hobbiji su joj putovanja, šetnje i bicikliranje

Učenička televizija

Učeničkog doma u Virovitici

U srijedu 31.3. s radom je započela Učenička televizija Učeničkog doma u Virovitici, kada je uz voditelja Tomislava Brdjanovića i odgajateljicu Luciju Martinko-Hock održano prvo predavanje, radionica i snimanje. Želja je da na ovaj način učenicima pružimo novu zanimljivu aktivnost u skladu s tehnološkim potrebama vremena u kojemu živimo, a kako bi učenici stekli nove kompetencije za cijeli život kreativno se izražavajući uz učenje i zabavu u svoje slobodno vrijeme dok borave u Učeničkom domu.

O projektu: Učenički dom u Virovitici putem Udruge učeničkih domova RH jedan je od partnera na projektu Regionalni centar kompetentnosti „PANONIKA“. Za uspostavu ovoga centra u sektoru poljoprivrede osigurano je 49 milijuna kuna, a čime se želi reformirati i modernizirati strukovno obrazovanje u Hrvatskoj po uzoru na europske obrazovne sustave.

Nositelj projekta je Poljoprivredno-prehrambena škola Požega, a partneri su uz Srednju školu Stjepana Sulimanca iz Pitomače i Ekonomska škola Požega, Udruga učeničkih domova RH (Učenički dom Virovitica i Đački dom Požega), Veleučilište u Požegi, Prirodoslovna škola Karlovac, Požeško-Slavonska županija te Kutjevo d.d. za proizvodnju i

promet poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda.

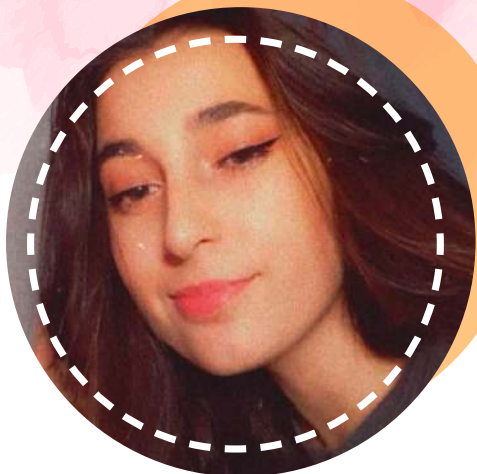
Kroz dodijeljena sredstva zaokružiti će se generacijski iskorak u strukovnom obrazovanju te nabaviti nova multimedijalna oprema za Učeničku televiziju Učeničkog doma Virovitica, a koji će svojim smještajnim kapacitetima omogućiti smještaj polaznicima Regionalnog centra kompetentnosti „Panonika“ u Pitomači.

Na projektu je zaposlen stručni voditelj Učeničke televizije Tomislav Brdjanović koji će uz koordinaciju odgajateljice Lucije Martinko – Hock polaznike Učeničke televizije teorijski i praktično obučavati za samostalno snimanje tv priloga.

Vizija jest da svaki učenički dom u Hrvatskoj jednoga dana ima svoju učeničku televiziju, gdje bi učenici u slobodno vrijeme snimali priloge iz domskoga života i škole te na taj način promovirali sve ono vrijedno i pozitivno što učenici u školama uče i rade te priloge puštali svojim kolegama, roditeljima i zainteresiranim u cijeloj Hrvatskoj na vlastitoj Učeničkoj televiziji.

- Mama sobe
- Horoskop joj je glavna tema, pa se uvijek zlo sprema
- Uvijek joj je hladno pa je stanje gadno
- Iskrenost joj je jača strana, to joj je jedna mala mana
- U svađi s njom ti gubiš, nemoj ni da se trudiš

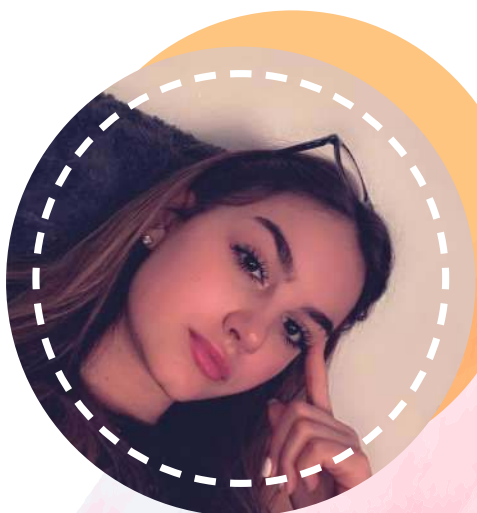

IME: HELENA

- Mood
- Uvijek joj se spava, od svega ju boli glava
- Karte nisu na njenoj strani, bolje da ih se mani
- Ima svoj stil i stav, život joj je blistav

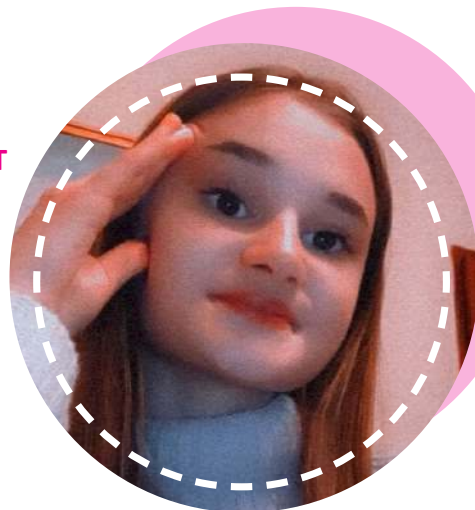

- Modna mačka
- U njenom organizmu čokolada je glavna tema, od nje nam se uvijek glavobolja sprema
- Ne stigneš ni trepnut, već je spremna, to situacija je dnevna
- Zna tri vrste gušenja i pokoju vrstu rušenja

IME: ELLA

- Mrga
- Uvijek nam se žali kako se na nju sve svali
- Razgovorom s dečkima u kasne sate problemi joj se vrate
- Ona uvijek ima neke nove priče što se vas ne tiče

IME: NINET

- Glasnogovornica
- Bolero joj je drugi dom, voli živjeti po svom
- Navije alarm na najjače pa nam se zbog nje plače
- Uvijek nosi previše stvari pa nam se zbog tog žali

IME: VIKTORIA

IME: JOSIPA

- Najmlađa i najslađa
- Mirna i umiljata na prvu pa od sebe pravi žrtvu
- K – pop joj je glavna tema, s njom nikad nema problema
- Cijelo vrijeme je na TikTok – u, pa zbog plesa ima bol u boku

Definitivno smo najslošnija soba u domu (bar tako kažu)

Poznate po večernjem učenju

Volimo se šaliti na vlastiti račun

Prepirke u sobi be like:

- Ima li puž ticala
- Kako se zove lik iz serije
- Kako razlikovati spol puža kad je sklopča

Bio je ponedjeljak, 1. April, dan podvala. Vračale smo se iz škole i sinula nam je ideja da malo zezamo našu odgajateljicu Gabrijelu. Smislile smo priču kako smo se potukle sa frizerkama i svih šest je dobilo ukor. Dogovorile smo se da joj to sve kaže Viktoria jer bi se mi ostale počele smijati. Pozvale smo odgajateljicu u sobu i Viktoria je počela pričati što se dogodilo. Ella i Helena su izašle iz sobe jer se nisu mogle suzdržati da se ne počnu smijati. Ninet, Josipa i Leonarda su potvrđivale sve što je Viktoria rekla.

Odgajateljica je ostala u šoku!

Nije mogla vjerovati da bismo mi takvo što napravile. Počela nam je pričati kako smo se mogle maknuti sa strane i ne sudjelovati u tučnjavi, dok smo joj mi objašnjavale da smo morale stati na stranu svojih prijateljica - kud jedna, tu sve. Odgajateljica nije mogla doći k sebi, bila je ljuta.

Shvatile smo kako je vrijeme da stajemo i samo smo se nasmejale i viknule "1. April!!!". Odgajateljica je glasno rekla „CUREEE..“

Naravno da ju nitko nije tako zeznuo, izašla je iz sobe „ljuta“.

Ali naravno da nije bila ljuta. Iskreno, trebalo je to i nama a bome i njoj... I to je priča kako smo zeznule našu dragu odgajateljicu Gabrijelu.

STOLNI NOGOMET

U srijedu, **17. ožujka 2021.** u Učeničkom domu održan je turnir u stolnom nogometu, uz poštivanje epidemioloških mjera. Turnir je organizirao i vodio odgajatelj Dražen Jurković. Na turniru je bilo prijavljeno 12 ekipa, a posebno nas veseli što su se među njima našle i djevojke.

U finalu turnira susrele su se ekipe "Joško" koju su činili Mateo Đorđević i Tomislav Palić i "Bez roštiljanja" koju su činili Jan Ringel i Jakov Županić. Da se bez "roštiljanja" može osvojiti domski turnir u stolnom nogometu dokazali su nam Jan i Jakov.

BELA 1. krug

25.3.2021. u Domu je održan prvi krug turnira u belotu, u skladu s epidemiološkim mjerama. Pobjednici prvog kruga Luka Prelec i Robert Kulijaš u finalu očekuju pobjednike drugog kruga koji se naknadno održao. Ostali parovi na turniru bili su Patrik Štimac i Vedran Potrebić te Matej Bratanović i Dominik Štampf. Turnir je organizirala i vodila odgajateljica Gabrijela Slamić uz pomoć kolega.

BELA 2. krug

U srijedu, **14.4.2021.** održan je drugi krug domskog turnira u Belotu. Pobjednice drugog kruga su Daniela Kolić i Lara Kopic koje su pobijedile Valentinu Kolić i odgajatelja Dražena Jurkovića te se tako plasirale u finale turnira gdje ih očekuju Luka Prelec i Robert Kulijaš. Ostali parovi na turniru bili su Patrik Gubeljak i Valentina Feher te Dorotea Dovoljski i Lara Marković.

FINALE BELE

U srijedu **28.04.2021.** održano je finale turnira u belotu. U finalu su se sastali pobjednici prva dva kruga: Robert Kulijaš i Luka Prelec te Danijela Kolić i Lara Kopic. U finalu su ipak pobijedili iskusniji - Robert Kulijaš i Luka Prelec. Čestitamo našim maturantima!

TRČANJE

Svi znamo da je u ovo pandemijsko vrijeme od izuzetne važnosti rekreacija kojom ojačavamo svoje tijelo i gradimo imunitet. Zbog toga se trudimo potaknuti učenike na kretanje.

Dana **15.4.2021.** održan je prvi trening trčanja u Učeničkom domu Virovitica u sklopu programa, "Rekreativnim sportom do kvalitetnog slobodnog vremena".

Ekipu trkača sačinjavali su učenici Jakov Županić, Adam Delić, Livio Bećiri sa voditeljem Draženom Jurkovićem.

Dana 29.4.2021. održana je sportska aktivnost učenika koja se sastojala od vožnje bicikla po cestovnom i šumskom putu te trail trčanja u šumi.

Ekipu su činili: Adam Delić, Livio Bećiri, Deny Čvek, Leon Pelikan, Leon Kladušić, Mateo Ivanović, Patrik Gubeljak sa voditeljem Draženom Jurkovićem.

STOLNI TENIS 1. krug

U utorak (**30.3.2021.**) u prostoru muške dvorane našeg Doma održan je prvi dio turnira učenika i učenica u stolnom tenisu.

Ukupno je bilo prijavljeno 3 učenice te 8 učenika. Nakon niza zanimljivih i neizvjesnih mečeva, najviše razloga za veselje i radost imali su Daniela Kolić kod učenica te Robert Kuliaš kod učenika.

Turnir je organizirao i vodio odgajatelj Hrvoje Žunec.

Poredak nakon prvog kruga je:

Učenice:

1. Daniela Kolić
2. Lara Kopic
3. Valentina Kolić

Učenici:

1. Robert Kuliaš
2. Vedran Potrebić
3. Jakov Šoš

STOLNI TENIS 2. krug

U srijedu (**21.4.2021.**) u prostoru muške dvorane našeg Doma održan je drugi dio turnira učenika (ovaj put bez prijavljenih učenica) u stolnom tenisu.

Na drugi turnir prijavilo se 5 učenika. Kako bi bilo lakše organizirati igranje po grupama za igru se prijavio i jedan odgajatelj (Hrvoje Žunec). Prijavljeni su nakon ždrijeba podijeljeni u dvije skupine.

Nakon niza zanimljivih i napetih stolnoteniskih mečeva do posljednjeg, finalnog meča 2. kruga turnira Prvenstva Učeničkog doma Virovitica stigli su Kristijan Kutanjac te odgajatelj Hrvoje Žunec. Na kraju, poslije 2 uzbudljiva seta puna jako lijepih i atraktivnih poena malo više sportske sreće imao je odgajatelj Hrvoje.

Iako na prvom dijelu turnira nije bilo prijavljenih parova, na ovaj drugi, ujedno i finalni turnir parova prijavilo se 4 para (Kutanjac/ Lipovac, Potrebić/ Kuliaš, Đavić/ Đorđević te Mijoković/ Žunec), a titulu prvaka Učeničkog doma za ovu godinu odnijeli su Luka Mijoković i odg. Hrvoje Žunec.

Kako je drugi dio turnira protekao bez učenica, poredak sa prvog turnira ujedno je i finalni.

BICIKLIRANJE

Svaki tjedan, kada nam to dopuste vremenske prilike, rekreiramo se vožnjom biciklima...

Parlaonica

Dana 31.3.2021. u ženskoj dvorani održana je parlaonica koju je organizirala i vodila odgajateljica Suzana Sokele.

Tema parlaonice bila je „Tehnologija unapređuje naše živote“. Cilj je parlaonice iznijeti što više argumenata i dokazati mišljenje skupine kojoj učenik pripada, neovisno o njegovu osobnom mišljenju o navedenoj temi. Svaka skupina sastoji se od 3 člana, a prije same parlaonice učenici ne znaju kojoj će skupini pripasti. Svi sudionici parlaonice trebaju aktivno sudjelovati u raspravi te pokazati vještinu govorenja i slušanja.

Na parlaonici je sudjelovalo 9 učenika. Nakon što je voditeljica napravila uvod u temu, učenici su izvlačili papiriće „za“ i „protiv“ te su prema tome podijeljeni u ekipe. U afirmacijskoj ekipi bili su Herijeta Šandor, Matej Krunic i Armando Vanjiček. U negacijsku ekipu pripali su Antonela Josipović, Patrik Štimac i Vedran Potrebić.

Nakon uvodnih riječi krenula je rasprava s argumentima i protuargumentima te na kraju završna riječ. Raspravu su pratili suci Idora Alimehaj, Robert Kuliaš i Luka Prelec koji su presudili u korist negacijske ekipe uz obrazloženje da su bolje branili stavove svoje ekipe i bili aktivniji u raspravi.

Parlaonica je odlično prihvaćena među učenicima te se s nestrpljenjem očekuje nova parlaonica.

Radionica iznenađenja

Radionica iznenađenja s naglaskom na temu „Zauzmi se za sebe“ održana je u četvrtak 29.04.2021. u Učeničkom domu Virovitica. Sudjelovalo je 10 učenika koji su podijeljeni u 5 grupa po dvoje. Kroz aktivnosti učenici su se zalagali za svoja prava na jasan, direktan i prikladan način. Koristili su metode komunikacije koje im omogućavaju da zadrže samopoštovanje, zadovolje svoje potrebe te ostvare svoja prava i obrane svoj osobni prostor, a da pri tome ne iskorištavaju ili ne dominiraju drugim učenicima. Takvim ponašanjem potvrđuju svoju vlastitu vrijednost i dostojanstvo uz istovremeno poštivanje vrijednosti i dostojanstva drugih učenika. Radionicu je vodila medicinska sestra Iva Vujasin.

Radionica „Pravi prijatelji“

U srijedu, 10.3.2021. odgajatelji Dražen Jurković i Maja Šajatović održali su zanimljivu radionicu na temu „Pravi prijatelji“. S učenicima drugih i trećih razreda razgovarali su o prijateljstvu, karakteristikama pravih prijatelja i održavanju kvalitetnih prijateljskih odnosa. Učenici su kroz aktivnosti raspravljali o prijateljskom utjecaju, upoznali se s osobinama vlastitih prijatelja, prepoznavali osobine pravih prijatelja i uspoređivali prava i površna prijateljstva.

Radionica je održana u skladu s epidemiološkim mjerama.

Radionica

“Oprezan let u medija svijet”

U četvrtak (29.4.2021.) naš novi odgajatelj-pripravnik Hrvoje Žunec održao je svoju 1. radionicu pod nazivom “Oprezan let u medija svijet”.

Naime, svjedoci smo svakodnevnog masovnog korištenja svih dostupnih medija, društvenih mreža i platformi koje nas nepobitno iz dana u dan sve više otuđuju i pretvaraju u moderne “zombije” koji veliki dio svog vremena provode pred istima.

Radionica je zamišljena kao izrada izložbe niza slika i karikatura koje na vrlo jasan i nedvosmislen način upozoravaju u što se svijet oko nas pretvorio i/ili pretvara, na što su se sveli međuljudski odnosi i kamo nas sve to vodi.

U radionici su sudjelovale učenice 5. odgojne skupine (Dorotea Dolovski, Valentina Feher, Daniela Kolić, Lara Kopic, Lara Marković) koje su svojim kreativnim idejama i radom dale veliki doprinos ovoj radionici i izložbi.

Ideja odgajatelja Hrvoja je da ovo bude putujuća izložba, odnosno da njezin postav obiđe sve zajedničke prostorije našeg doma, kako bi što više učenika, što više puta pogledalo istu. Misao je osvijestiti naše učenike, ali i djelatnike doma te ih potaknuti na promjenu svog obrasca ponašanja po pitanju korištenja društvenih mreža i svih dostupnih medija, a glavna misao vodilju u postizanju tog cilja trebala bi im biti i jedna rečenica koja se nalazi kao posljednja slika izložbe, a kaže: “Nikad nećeš promijeniti svoj život dok ne promijenite nešto što činite svaki dan.”

Radionica

“Pruži prijateljstva ruku...”

U sklopu projekta Udruge SMS „Pruži prijateljstva ruku, ne stvaraj nasilje i buku“ psihologinja Maja Šajatović održala je niz radionica za učenike Učeničkog doma. Ciklus radionica započeo je radionicom „Slični, a različiti“ kroz koju su učenici imali priliku osvijestiti svoje predodžbe o sebi i drugima, prepoznati vlastite predrasude i stereotipe te podržati različitosti. Kroz drugu radionicu kojoj je tema bila sukob, učenici su mogli osvijestiti vlastite stavove o sukobu, situacije koje do njega dovode te upoznati stilove ponašanja u konfliktnim situacijama. Treća radionica u nizu nazvana je „Moji okidači“, a kroz nju su učenici prepoznali svoje okidače te demonstrirali strategije smirivanja ljutnje. Zadnjom radionicom u ciklusu kojoj je tema rješavanje sukoba učenici su unaprijedili komunikacijske vještine, shvatili razliku između kompromisa i suradnje te usvojili vještine suradničkog rješavanja sukoba.

Radionice su održavane svaki utorak od sredine travnja do početka svibnja u prostorijama Učeničkog doma.

Vrijedna donacija

Udruga "Veranda" Učeničkom domu

Udruga za pomoć mladima Virovitičko-podravske županije "Veranda" donirala je Učeničkom domu vrijednu informatičku opremu te različiti inventar.

Udruga je na području naše županije djelovala gotovo 14 godina s ciljem pomoći mladima kroz preventivne programe. Djelatnici i učenici Doma često su surađivali s udrugom kroz različite radionice, tribine, predavanja te druge aktivnosti, a na obostrano zadovoljstvo.

Udruga je okupljala stručne osobe koje su svojim volonterskim angažmanom pridonosili radu i djelovanju udruge.

Djelatnici i učenici Doma ovim se putem zahvaljuju udruzi "Veranda" na vrijednoj donaciji koja je došla u prave ruke i mnogo će pridonijeti kvaliteti života i rada u Domu.

Projekt "Orijentacijsko hodaње"

Volontiranje

Drugom godinu za redom, članovi našeg volonterskog kluba sudjelovali u plemenitoj akciji pod nazivom „72 sata bez kompromisa“ koja se održavala od 15. do 18. listopada 2020. u Suhopolju. Uz 14 hrvatskih gradova, Suhopolje je jedina općina koja se treću godinu zaredom priključila toj međunarodnoj akciji. Tako su naše učenice Iva Erdec, Petra Jaković, Nikolina Perić, Matea Perić, Tamara Biro, Karla Hašpl, Petra Jančula, Taša Teodorovic, Laura Kusturić i Manda Kravaršćan sudjelovale u radnim, ekološkim i socijalnim akcijama.

Ponosni smo na naše volonterke koje su utrošile svoje slobodno vrijeme čineći dobra djela (besplatno!).

Povjerenstvo Ministarstva znanosti i obrazovanja zaduženo za procjenu formalnih uvjeta i stručnu procjenu projekata prijavljenih na Poziv za financiranje projekata u okviru izvannastavnih aktivnosti osnovnih i srednjih škola u školskoj godini 2019/2020., odobrilo je financiranje projekta Učeničkog doma Virovitica "Orijentacijsko hodaње" u iznosu od 20.000,00 kn

Interdisciplinirani projekt „Orijentacijsko hodaње“ zamišljen je kao inovativan oblik izvannastavnih aktivnosti učenika srednjih škola koji nastoji unaprijediti tjelesni i društveni razvoj mladih. Aktivnim boravkom u prirodi uz edukativne aktivnosti razvijat će se svijest učenika o očuvanju okoliša i iskorištavanju obnovljivih izvora energije u svakodnevnom životu. Stečena znanja o suvremenim ekološkim dostignućima, očuvanju energije i okoliša te važnosti iskorištavanja obnovljivih izvora energije učenici će moći primijeniti korištenjem solarne klupe koja će se izraditi u suradnji s partnerom projekta Tehničkom školom Slavonski Brod te će biti postavljena u dvorištu Učeničkog doma Virovitica.

Središnjom jednodnevnom aktivnošću na virovitičkim Ribnjacima pod nazivom „Orijentacijsko hodaње“ učenike će se poticati na aktivno iskorištavanje slobodnog vremena, suradnju i druženje. Kroz različite dinamične timske igre, svladavanje poligona s preprekama, prolazak poučnom stazom, zadatke snalaženja u prirodi, kognitivno promišljanje i zaključivanje, doprinijet će se očuvanju zdrav-

lja učenika, kvaliteti življenja, njihovom socio-emocionalnom i kognitivnom razvoju. Tako će učenici, rješavajući problemske motoričke zadatke, unaprijediti vještine preciznosti, koordinacije, fleksibilnosti, ravnoteže, izdržljivosti i snalaženja u prostoru.

Projektom će se omogućiti sudjelovanje 40 učenika iz 10 različitih učeničkih domova na području Hrvatske, a aktivnosti projekta uključivat će edukacije i radionice o obnovljivim izvorima energije i važnosti brige za očuvanjem okoliša, e-učenje te izradu multidisciplinarnih programa za učenike s ciljem popunjavanja slobodnog vremena.

Ruksak (pun) kulture

Dana 22.4.2021. godine u sklopu projekta „Ruksak (pun) kulture“ posjetili su nas glumci kazališne družine „Pinklec“ iz Čakovca Mario Jakšić, Bruno Kontrec i Petar Atanasoski iz Zagreba. U kazalištu Virovitica za nas su odigrali dramsko – lutkarsku predstavu „S razlogom“ koju je režirala Morana Dolenc, voditeljica lutkarske organizacije LOFT iz Zagreba. Predstava govori o životnom ciklusu čovjeka, od rođenja do smrti i vrlo je maštovito napravljena za što je dobila brojne nagrade (za najbolju predstavu u cjelini, režiju, tekst, kostimografiju i glumu / animaciju). Nakon odgledane predstave, koju su učenici jako dobro ocijenili, glumci su za učenike održali radionicu neverbalnog kazališnog izraza u ženskoj dvorani Učeničkog doma poštujući epidemiološke mjere.

Projekt „Ruksak (pun) kulture“ jedinstveni je kulturno – edukativni program na državnoj razini koji su zajedno pokrenuli Ministarstvo kulture RH i Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta kao dopunski program potpore kurikulumu u vrtićima, osnovnim i srednjim školama. Program omogućava dostupnost, približavanje umjetnosti i kulture djeci i mladima, razvijanje njihove estetske kulture, općenito senzibilizira djecu i mlade za područje umjetnosti i kulture. Namjera programa je da umjetnost i kultura budu jednako dostupne svoj djeci na području RH.

Klik za nenasilje

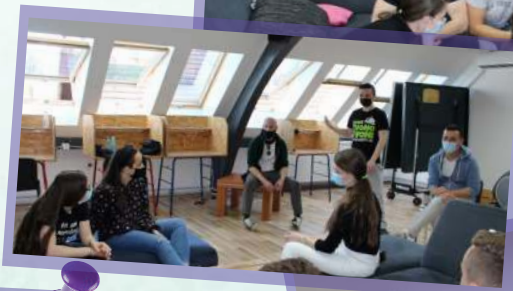
Ravnateljica Učeničkog doma Martina Tišljar i odgajateljica Suzana Sokele sudjelovale su na promociji filma Klik za nenasilje snimljenog u sklopu istoimenog projekta koji provodi Udruga S.O.S Virovitica u partnerstvu s Hrvatskom udrugom pripovjedača Pričalica.

Cilj projekta je prevenirati internetsko nasilje, povećati svijest o važnosti odgovornog korištenja interneta i povećati mogućnost za savjetodavnu pomoć za mlade koji su preživjeli odnosno doživjeli internetsko nasilje.

Film je distribuiran putem društvenih mreža (Facebook, Instagram, YouTube) te poslan svim srednjim i osnovnim školama na području Virovitičko-podravске županije.

Ako ga još niste pogledali, možete ga vidjeti ovdje.

KLICK za nenasilje

Svima treba hobi!

Glazbeni video učenika

Hobi je naziv za aktivnosti koje se rade zbog osobnog zadovoljstva, a ne zbog novčanih nagrada ili primanja. Kroz hobi osoba može proširiti znanje, vještinu i iskustvo te uspostaviti kontakte s drugim ljudima koje zanima isti hobi. Za postignuća u hobi-ju osoba može dobiti i nagrade od kruga istomišljenika ili od šire zajednice (npr. za slikanje ili fotografiju), ali osnova hobija je osobno zadovoljstvo.

Ni jedan hobi, ma koji god odabrali, nije gubljenje vremena već predstavlja kvalitetno ulaganje u sebe. Zahvaljujući hobijima lakše se nosimo sa svakodnevicom, opušteniji smo, a utječe i na uklanjanje ili bar smanjenje stresa. To je njegova najveća dragocjenost.

Hobijem se razvijamo, upoznajemo sve svoje strane i postajemo svjesni koliko smo zapravo svestrani što znatno utječe na razvoj samopouzdanja.

Često nismo ni svjesni da se zapravo već bavimo nekim od hobija. Kad ne moramo ništa raditi, uvijek si nađemo neku aktivnost kojom ćemo si uljepšati vrijeme. A ta aktivnost je zapravo samo jedan naš hobi u nizu.

Ponekad, dakako, hobi preraste u posao.

Hobi mora biti nešto što nas veseli, nešto u čemu istinski uživamo, nešto što nas opušta i daje nam mogućnost da zaboravimo na probleme, nešto što nas čini sretnima. Omogućuje nam da kvalitetnije provodimo slobodno vrijeme i da se razvijamo u još bolje, kreativnije i zanimljivije osobe.

Pitali smo učenike i djelatnike Doma o njihovim hobijima. Neki imaju hobije kojima se bave iz osobnog zadovoljstva i užitka bez ikakve materijalne koristi, no kod nekih su već sada postali (ili će tek postati) posao...

IME I PREZIME:

Borna Gernhard

HOBI: gitara

Zbog brata sam počeo svirati gitaru jer ju je i on svirao. Upisao sam glazbenu osnovnu školu i tako

se stvorila ljubav. Upisom u srednju glazbenu školu sviranje više nije moj hobi, ali mi nije toliko problem jer idem glazbeni program u gimnaziji što znači da nemam neke prirodoslovne predmete i pojačani su mi neki predmeti u glazbenoj. Zbog toga mi nije toliko naporno jer imam više vremena, a i volim ono što radim. U slobodno vrijeme se bavim pjevanjem. Nažalost korona je sve bacila kroz prozor, ali sam prije znao na koncertima svirati klasičnu gitaru i pjevati. U četvrtom razredu osnovne glazbene škole oni koji su me preslušavali su otkrili da imam apsolutan sluh. Profesor solfeggio u osnovnoj je vodio „igru“ gdje smo pogađali tonove koje je svirao. Prvi put sam pogodio svaki ton pa me nastavio testirati. Tako mi je otkriven apsolutni sluh. Sumnjalo se već u prvom razredu jer sam mogao svirati instrument po sluhu. Ispostavilo se da je ta sumnja ipak točna. Vježbam svaki dan po cijeli dan, vježbam jer će mi to ipak biti posao u budućnosti. Hobi se iz svega pretvorio u neku ozbiljnu stvar. Znam da to želim i ništa mi nije teško.

IME I PREZIME:

Nikolina Perić

HOBI: folklor

U sedmom razredu sam se počela baviti folklorom. Mama prijateljice je vodila

jednu folklornu grupu. Ona nas je pitala želimo li plesati i kako je mene oduvijek zanimalo to pridružila sam se zajedno s prijateljicama folklornoj grupi. Nikad mi nije bilo teško učiti nove korake i koreografije jer me to oduvijek zanimalo i stvarno volim odlaziti na probe. Ispočetka se mami nije sviđala ideja da idem na folklor, pogotovo kad sam počela ići na nastupe. Tata je radio, a mama nije imala auto. Ja bih s nastupa dolazila kasno i brinula se jer ne može doći po mene, a nisam imala s kim ići doma jer nitko iz moje ulice nije išao na folklor. Zbog toga nekada nisam ni išla na nastupe. No jedna žena koja samnom ide na folklor je rekla kako će me ona voziti doma jer ne želi da prestanem s plesanjem u folkloru jer sam bila jedna od rijetkih mlađih cura koje idu na folklor. Folklor stvarno volim. Jedva čekam vikend, da iz doma dođem doma i odem na probe folklor. Ponekad mi je naporno ići na probe jer kad dođem doma željela bih biti sa svojom obitelji i odmoriti se, a moram ići na probu. Ali trudim se da redovito odlazim na probe onda i na nastupe jer se tada jako dobro zabavim. Moja folklorna grupa organizira u mom mjestu u kojem živim, u Voćinu i razne manifestacije na kojima nastupamo kao što su Kestenijada i Voćinsko pokladno sijelo. Na početku svake probe se upjevavamo i ponavljamo elemente koje nam ne idu. Onda naša

voditeljica s nama radi dio po dio iz koreografije. Na kraju spojimo sve u jednu koreografiju i to ispadne jako lijepo. Jedne godine za Kestenijadu su nam tema bili svatovi i uživala sam u oživljavanju starih običaja. Svima bih preporučila da se bave folklorom jer prije svega se jako dobro zabavimo, putujući upoznajemo različite običaje, a usput naučimo neke nove plesove.

IME I PREZIME:

Lana Bijelić

HOBI: crtanje

Crtanjem se bavim oko 2 godine. U početku sam crtala jer me to smirivalo kad sam bila ljuta. Svoje radove objavljivala sam na svojoj Facebook stranici i ljudi su mi se počeli javljati i interesirati se za njih.

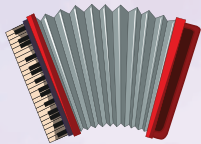
Tada je moj hobi počeo prerastati u dodatni izvor zarade.

Sada crtam uglavnom po narudžbama kupaca a rijetko iz osobnog zadovoljstva.

Najdraža tehnika crtanja mi je olovka, a koristim i druge tehnike.

Najčešći motiv su mi portreti jer to ljudi najčešće naručuju za različite prigode.

Voljela bih nakon srednje škole završiti Akademiju likovnih umjetnosti i biti profesorica likovne umjetnosti.

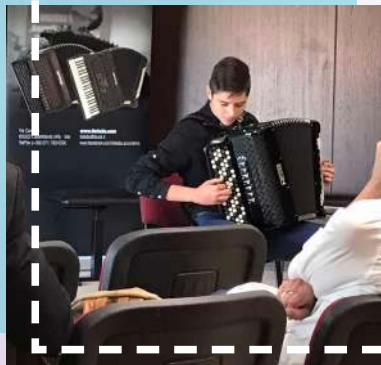

IME I PREZIME:

Marko Marković

HOBI: harmonika

Instrument sam krenuo svirati u 5 razredu osnovne škole, znači ne od 3 kao svi. Harmoniku sam izabrao iz nepoznatog razloga tako sam odlučio. U osnovnoj školi sam morao vježbati sat ili dva na dan, a u srednjoj školi bi trebao svirati tri ili više sati. Planiram ići dalje na akademiju. Kada se potrudim stignem i uspijem, ali ponekad sam lijen pa ne stignem.. nemam baš za to vremena, ali planiram. Sviram klavir obilgato, preporučujem harmoniku zato što je to jako lijep instrument koji svatko voli.

IME I PREZIME:

Manda Kravaršćan

HOBI: konji

Moj hobi su konji. Oko njih ima jako puno posla, no zbog boravka u Domu ne mogu se svakodnevno brinuti o njima već preko tjedna brigu preuzima tata.

Konje imam od kada znam za sebe i uz njih sam rasla. Više sam se vezala za njih u 7. razredu kada sam dobila svojeg konja – Bebu.

Briga o njima podrazumijeva hranjenje i pojenje, čišćenje prostora u kojem borave te izvođenje konja u šetnju. Najviše bih željela jahati konja, no tata mi to rijetko dopušta jer se boji. Konje koristimo i za vuču kočije po selu.

Svoje slobodno vrijeme najviše volim provoditi s konjima jer su oni iskrene i tople životinje i u njihovom društvu sam najopuštenija.

Leon Kladušić

Instalater grijanja i klimatizacije

Marko Dugandžija

Slastičar

Ivana Kirin

Katolička klasična gimnazija

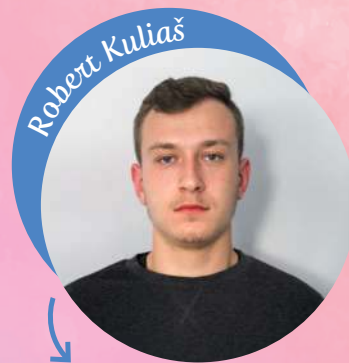
Luka Per

Prirodoslovno-matematička gimnazija

Matej Krunić

Računalni tehničar za strojarstvo

Robert Kuliaš

Šumarski tehničar

Franjo Simonović

Šumarski tehničar

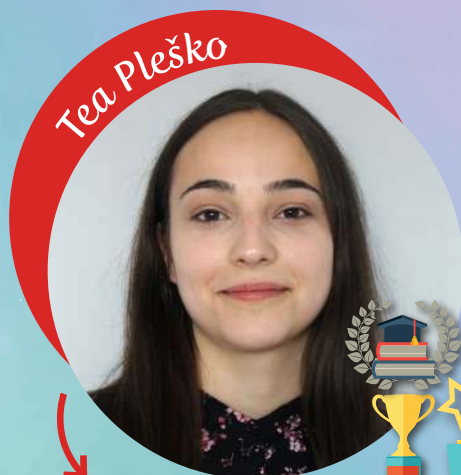
Vedran Potrebić

Šumarski tehničar

Ivona Marković

Jezična gimnazija

Tea Pleško

Prirodoslovno-matematička gimnazija

Luka Prelec

Šumarski tehničar

Kata Mandić

Hoteljersko-turistički komercijalist

Armando Vanjiček

Šumarski tehničar

Mateo Đorđević

Instalater grijanja i klimatizacije

Lana Bijelić

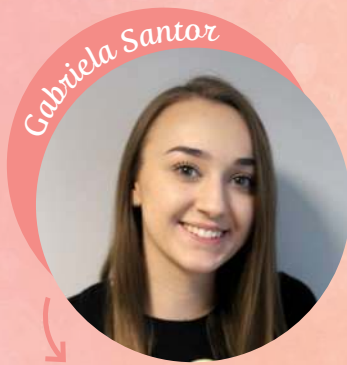
Frizer

Ena Peterfaj

Kozmetičar

Gabriela Santor

Kozmetičar

Ana Orešković

Šumarski tehničar

Maja Đipalo

Hoteljsko-turistički komercijalist

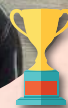
Tea Ipša

Kozmetičar

Danijel Vincetić

Medicinski tehničar

Luka Mijoković

Šumarski tehničar

Kaija Zrinski

Kozmetičar

Marin Šebešćen

Medicinski tehničar

Patrik Šimac

Šumarski tehničar

Pohvala Odgajateljskog vijeća

Usmen pohvala odgajatelja

Najučenik/najučenica

Nagrada ravnateljice

IME I PREZIME:

Stjepan Haumuller

HOBI: izrada ukrasa od drveta, restauracija starog namještaja i crtanje.**Koliko se dugo baviš svojim hobiem?**

Ovim hobiem se bavim već šest godina.

Zašto si se počeo time baviti?

Iskreno rečeno, ne znam zašto sam počeo baviti tim hobiem. Jednostavno me privuklo drvo, želja da nešto izradim pomoću svojih ruku.

Tko ti je financijska potpora?

U početku su me financirali roditelji, a i sada me financiraju, ali puno manje pošto se sad i sam financiram pomoću novca kojeg zaradim od prodaje nekih mojih ukrasa koje izrađujem već par godina...

Koliko te godišnje košta tvoj hobi?

Ne bih Vam znao reći točnu cifru, ali sigurno par tisuća kuna budući da je materijal dosta skup a i održavanje alata nije baš jeftino. Drvo je dosta skup materijal, a i teško ga je pronaći dobre kvalitete, a pristupačne cijene.

Gdje nabavljaš materijal za svoje radove?

Materijal nabavljam od jednog obrta par mjesta dalje od moje kuće. Točnije od Stolarije Bastijan od koje kupujem ili dobivam njihov otpad.

Koji je tvoj najdraži rad kojeg si napravio?

Najdraži rad su mi kućice za ptice i posudice za cvijeće i razno razne predmete.

Što je naj veće što si napravio, a čega si naj više napravio?

Naj veće što sam napravio je pseća kućica na kat visine 1,8 metar, a najviše sam izradio posudica za cvijeće i razno razne predmete kojih sam napravio više od 100 primjeraka...

Što planiraš sljedeće napraviti?

Trenutačno se baziram na premještaju u novi prostor koji se trenutačno gradi. Nakon toga se želim prebaciti na malo lakšu izradu ukrasa pomoću CNC stroja kojeg se nadam da ću nabaviti do sljedeće godine.

Koji su ti planovi za budućnost?

Najbitnije mi je da završim srednju školu i fakultet, a nakon školovanja zaposlio bih se u firmu u kojoj mogu raditi posao za kojeg se školujem.

Imaš li neke veće planove kao naprimjer otvaranje vlastitog biznisa (firme)?

Pa volio bih otvoriti vlastitu firmu ako budem u mogućnosti za takav pothvat.

Stjepane hvala ti što si nam dopustio da te intervjuiramo hvala ti na lijepom razgovoru i sretno ti u budućim pothvatima u tvome hobiu.

Intervju je izvršila soba 6

IME I PREZIME:

Deny Čvek

HOBI: fotografija, rubikova kocka, salto

Moje ime je Deny Čvek. Volim isprobavati nove stvari pa tako i hobije. Imam mnogo hobija, ali među najdražima su mi slaganje rubikove kocke, fotografiranje te izvođenje salta. Slaganje rubikove kocke bio je prvi hobi koji me je jako zanimao. Jedan prijatelj i ja odlučili smo naučiti složiti rubikovu kocku. Bili smo uporni sve dok nismo naučili. Postajali smo sve brži i brži, naučio sam nove metode slaganja te sam otišao i na par natjecanja.

Moj drugi hobi je fotografiranje. Fotografiranje me oduvijek zanimalo, pokupio sam to od svoje majke koja se isto bavi time. Svoju prvu fotku s fotoaparatom okinuo sam prije godinu dana. Od tada, pokušavam zabilježiti svaki lijepi trenutak.

Uvijek sam bio razigrano dijete, pa se tako razvio moj treći hobi. Uvijek sam trčao, skakao i

izvodio razne akrobacije. Salto sam vidio na internetu i odmah sam znao da to želim naučiti. Padao sam i padao, ali nikada nisam odustao. Bio sam uporan i znao sam svoje ciljeve. Sve sam proučavao na internetu te sam iz dana u dan napredovao.

Uvijek me zanimalo nešto novo i drugačije te sam siguran da će se roditi i novi hobi.

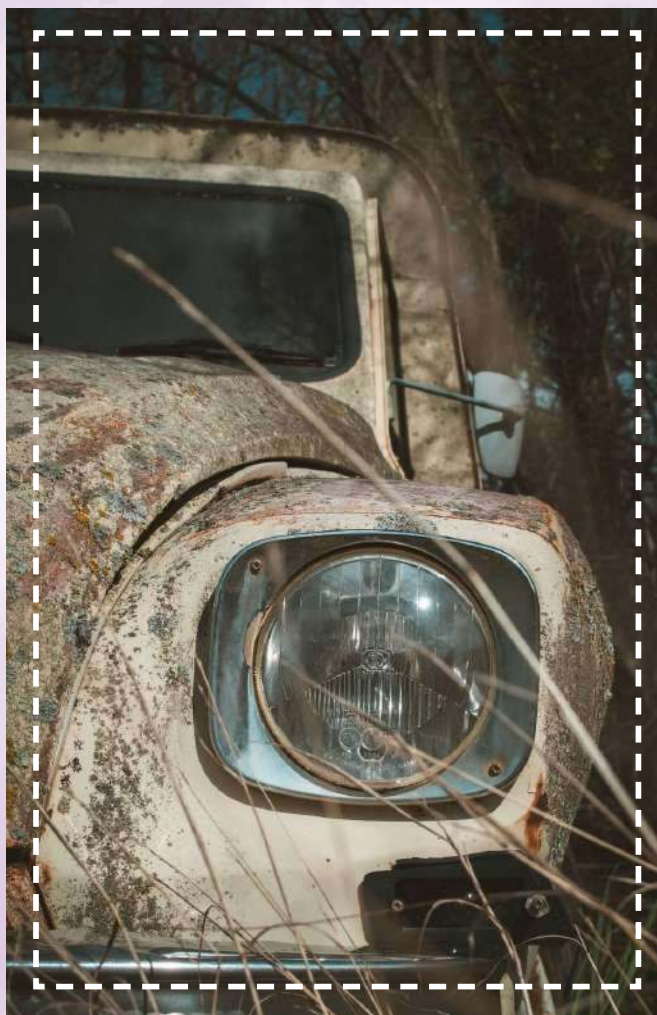
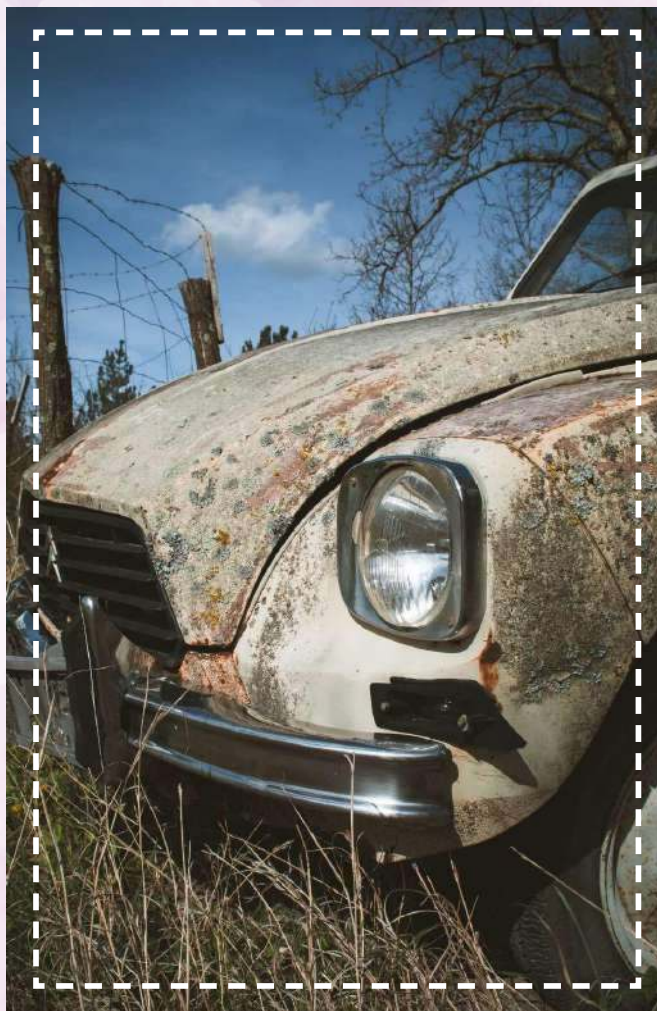
Deny - salto (2)

Deny - rubikova kocka

Deny - salto (1)

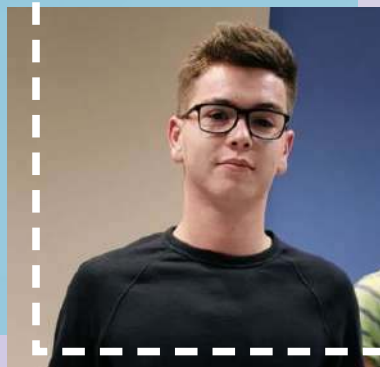
IME I PREZIME: Luka Prelec**HOBI:** lov

Lovom sam se počeo baviti prije godinu dana, ali sam se počeo više interesirati za ovaj hobi prije godinu i pol. Tada sam počeo stažirati u LU „Jelen“ Đurđevac.

Ovim hobijem sam se počeo baviti jer volim boraviti u prirodi, a ovim hobijem uz brigu o okolišu brinem o divljim životinjama i njihovom staništu. Od malena osjećam povezanost s prirodom. Zbog toga sam i upisao srednju školu smjer šumarski tehničar. Činilo mi se kao logičan izbor baviti se ovakvim hobijem.

Ovaj hobi je fizički naporan jer iziskuje svakodnevni obilazak lovišta zbog hranjenja divljači, popravljanja čeki odnosno brigu o lovnotehničkim i gospodarski objektima. Vrhunac te brige za životinje je skupni nedjeljni odlazak u lov.

Svakome bih preporučio baviti se bilo kakvim hobijem pogotovo onim hobijima koji su povezani uz prirodu koja te opušta, a u isto vrijeme imate aktivan odmor.

IME I PREZIME:

Karlo Križek

HOBI: Klavir

Klavir sam počeo svirati prije osam godina. Kad sam bio u vrtiću teta Marijana je svirala sintisajzer i mi smo kao grupa pjevali s njom. Od tada mi se jako svidio taj instrument. U osnovnoj školi sam molio roditelje da me upišu u glazbenu školu. Njima se ta ideja nije svidjela jer su tada mnoga djeca išla u glazbenu i nitko tu glazbenu nije shvaćao ozbiljno pa se puno djece ispisivalo. Moji roditelju su mislili da je i meni to samo neka faza. Pokazao sam im da mene to jako zanima i nakon dugo nagovaranja uspio sam nagovoriti svoje roditelje da me upišu.

Zbog toga danas kasnim dvije godine. Sada sam drugi razred srednje glazbene škole i treći razred gimnazije. To mi danas predstavlja veliki problem jer moram ići puni program obje škole pa ne stignem vježbati. Dnevno bih trebao vježbati tri sata klavir, no uz sve obveze ja uspijem svirati samo sat, sat i pol vremena dnevno. Najviše volim svirati za svoj gušt. Nekad mi se jako teško natjerati da vježbam skladbe za školu, ali planiram nastaviti dalje školovanje na glazbenoj akademiji ako budem uspio do tada. Ako ne planiram ići na MPA na privatnu akademiju glazbene produkcije i multimedije. Sviranje kao hobi mi se pretvorilo u veliku obvezu i to mi ponekad jako teško pada. Radije bih svirao sebi za gušt. Klavir je najlakši instrument za naučiti, ali je najteži instrument za svrati. Ako znaš svirati klavir, onda znaš sve što se tiče teorije i to mi je jako pomoglo u mom glazbenom školovanju. Preporučio bih svima da njihov hobi postane nešto vezano za glazbu jer nije teško kao hobi a svi se možemo baviti.

IME I PREZIME: Jakov Šoš**HOBI:** bisernica

Bisernicu sam počeo svirati u 3. razredu osnovne škole na nagovor roditelja. Kako su me roditelji poticali kroz cijelu osnovnu glazbenu školu, tako su me potaknuli i na upis srednje glazbene ovdje u Virovitici. Sada paralelno pohađam glazbeni program gimnazije i srednju glazbenu školu. Svaki dan mi uz sve obveze u školi oduzima i dva sata sviranja. Ponekad je naporno, ali to volim i uživam u svakom dodiru s glazbom. Glazbeno obrazovanje mi je jako pomoglo kod učenja sviranja drugih instrumenata tako da sada znam svirati sve tambure, gitaru i bubnjeve. Sviram u orkestrima i zborovima, ali se u slobodno vrijeme bavim i pjevanjem. Pjevanje sada ne zvuči tako dobro kao prije mutiranja, ali vjerujem da kad mi glas dovoljno mutira da ću ponovno moći s užitkom pjevati. Svaki instrument je poseban na svoj način tako da nikome ne mogu sa sigurnošću savjetovati koji je najbolji instrument. Pronađite ono što vam najviše odgovara i neka vam glazba postane najveći hobi.

IME I PREZIME:

Martina Tišljar
(ravnateljica)

HOBI: planinarenje

Situacija u kojoj se nalazimo u borbi protiv epidemije COVID-19, ograničeno druženje i kretanje te stresovi vezani uz novo normalno naveli su me da s 1.1.2021. donesem novogodišnju odluku: pronalazak novog hobija!

Oduvijek me zanimala geografija i kao učenica sam redovno išla na natjecanja iz tog predmeta, a s druge strane me ne privlače središta gradova i slično, već netaknuta priroda. Kod odabira hobija, razmišljala sam, obzirom na sjedilački tip posla i dosta vremena provedenoga za volanom, bilo bi dobro da hobi uključuje kretanje! Planinarstvo – odluka je pala! Iznenadila sam se kako u Virovitici postoji aktivno Hrvatsko planinarsko društvo „Papuk“. Oduševljena tekstovima i fotkama s izleta, planom aktivnosti, brojem svojih kolega i poznanika koji su već članovi Društva, učlanila sam se odmah! Nakon nabavke osnovne opreme, a to su obavezne gojzalice, štapovi i ruksak... krenula sam u svoje prve pohode: Papuk – vrh Nevoljaš i Lapjak, Požeška gora – vrh Klikun, Samoborsko gorje – Okić i Oštrc, Petrova Gora, Bjelolasica. Sada sam polaznica Opće planinarske škole gdje učim o osnovnim znanjima i vještinama koje su potrebne svakome tko posjećuje planine. OPŠ je osnova nakon koje zainteresirani idu u specijalizirane škole (speleologija, penjanje, alpinizam, planinsko skijanje, škola za vodiče, za pripadnike HGSS-a).

Planinarenje je kretanje snagom vlastitih nogu po planinama radi osobnog užitka, način i stil života, čitav niz aktivnosti koje čovjeku život čine ugodnijim, zanimljivim i ljepšim. Biti planinar znači obilaziti i upoznavati ljepotu Zemlje, uživati u prekrasnim gorskim vidicima, stjecati nove prijatelje. Odlazak u prirodu i kretanje na čistom planinarskom zraku predstavlja aktivan način odmora, koji unatoč uloženom tjelesnom naporu, čovjeka ispunjava novom snagom i zadovoljstvom. Nadam se da sam nekoga motivirala da promisli o ovome hobiju jer planinarenje je čista radost!

IME I PREZIME:

Ivana Štetić
(stručna suradnica)

HOBI: vrtlarenje

Moj hobi je vrtlarenje. Oduvijek volim vrtlarenje. Moj tata je oduvijek radio u vrtu, uvijek je nešto sadio. Ja sam se za to počela interesirati kada sam kupila svoju kući i od kad imam svoj vrt. Imam sreću što sam kupila kuću koja je već imala voćnjak i puno toga posađeno. Polako svake godine sam ulagala u vrt i svake godine gledam kako se moj vrt razvija. Ponosna sam na sve u svom vrtu jer sam sve sama sadila i ne mogu izdvojiti jednu stvar. Sama sam iskopala baru i sada su u njoj dvije žabe koje su došle same. Svake godine dolazi jedan par goluba koji živi u blizini na baru piti vodu. Zanimljivo mi je gledati koliko životinja i insekata živi u mom vrtu. Pokušavam što više uzgajati prirodni vrt. Kosim puno manje nego moji susjedi koji žele da trava bude što kraća. Jedan dio vrta je ne košen. U tom dijelu vrta se nalaze skakavci. Nikad nećeš naći takve kukce u niskoj travi. Oni traže visoke trave. Ja bih voljela da moj vrt na kraju izgleda kao engleski vrt koji je pun različitih biljaka, oblika i boja.

Početak mora obavezno gledati svoj vrt kako se razvija i evoluirati tijekom cijele godine. Mora gledati gdje ine sunce, gdje je sjena, gdje je zemlja u vrtu vlažnija, gdje je suha. Tek onda kad analizira vrt može početi saditi. Ja sam na početku sadila svašta i svugdje. Nakon godinu dana sam morala presaditi biljke i malo bolje pogledati gdje je najbolje posaditi. Pokojni odgajatelj Vojo je jako utjecao na mene. Znao je različite internetske stranice gdje sam mogla pronaći puno toga. On me ohrabrio za ovaj hobi i davao ideje.

Jako je teško fotografirati svoj vrt. Niti jedna fotografija ne može prikazati ono što se u vrtu nalazi.

IME I PREZIME:

Hrvoje Žunec
(odgajatelj)

HOBI: kuhanje,
sport, obrada
drveta

Osim što sam po struci profesor tjelesne i zdravstvene kulture, viši sam trener rukometa. Kroz svoje školovanje sam završio za atletskog trenera. U slobodno vrijeme se bavim treninzima. Osnovao sam atletski klub. Počeo sam raditi kao trener za pretile koji je u sklopu jednog projekta koji će se održavati ovdje u Virovitici. Od kućnih hobija – jako volim kuhati. Cijela moja ekipa kojom sam okružen jako je zainteresirana za druženje i kuhanje. Od ostalih hobija jako volim raditi sa drvetom razne predmete kao što su stalci za vino, stolići...

Godinu dana sam proveo u Španjolskoj kao trener rukometa. Tamo sam bio primoran sam si kuhati cijelu godinu. Tamo je sve počelo. Nastavilo se kad sam se vratio i oženio. Uveseljava me ženi i djeci, rodbini i prijateljima nešto pripremiti. Volim eksperimentirati. Kad mi se sviđa neki recept dodam nešto svoje i uvijek je zanimljivo. Kuhanje mi je poslije sporta najveća ljubav.

Od alata sam nešto dobio od roditelja za rođendan, nešto sam naslijedio i dobio od punca. Drvo je materijal koji je lagan za obradu, alati kojima se služim su bezopasni. Krenuo sam sa stalcima za vino u obliku vinove loze. Prijateljima se to svidjelo pa sam to počeo izrađivati za rođendane. Napravio sam drobilicu za orahe, pa stol za sobu, mali stolić za dnevni boravak, sanduke od iverice sam sklepaop tapicirao i napravio veliku kutnu garnituru.

Još jedna stvar koja me jako opušta iako je naporna, ali tada mozak ode na pašu je košnja trave. Doma imam veliko imanje i potrebno je 8 kilometara prijeći da se sve pokosi. Imam samohodnu ručnu kosilicu s kojom je potrebno dva, tri nekad i četiri sata ovisno o temperaturi i vremenu da se sve pokosi.

Nađi se u onome što uživaš i to radi. Svašta sam probao raditi i to nije bio hobi nego posao. Nije bilo uživanje.

IME I PREZIME:

Lucija
Martinko – Hock
(odgajateljica)

HOBI: flauta, izrada
torti, znanost

Prvi od hobija je ljubav prema glazbi.

Sviram flautu iako sam ja htjela svirati violinu. Sva mjesta za violinu su bila popunjena pa su mi preporučili flautu. Jako brzo sam dobila ton na flautu što je super jer na violini ipak treba vremena da ostvariš neki ton i velika je razlika u usporedbi s flautom. Tako je to išlo jedno s drugim. Roditelji su me gurali, padne interes pa se interes opet vrati. Nakon završetka šestog razreda osnovne škole jedan dan sam došla kod mame i rekla da sam se upisala u srednju glazbenu. Bila je u šoku. Zajedno s prijateljicom Lucijom koja je također svirala flautu sam upisala prvi razred prve generacije srednje glazbene škole u Virovitici. Bilo nas je sedmero u razredu, Lucija i ja jedine cure. Dvije godine sam svirala srednju glazbenu. Imala sam odličnu profesoricu flaute, najbolju hrvatsku flautisticu pokojnu Tinku Muradori. Ona je jako voljela raditi s djecom koja žele raditi. Kasnije sam se iz Virovitice opet preselila u Zagreb. Tamo sam pohađala 3. i 4. razred opće gimnazije. Tada sam išla kod nje doma na privatne poduke. Privatne poduke s najboljom flautisticom su bile prekretnica da flautu zavolim još više. Ona mi je pokazala svijet koji se teško može dobiti u nekoj školi jer najčešće nema vremena. U blok satu se ne može naučiti toliko koliko sam ja naučila kod nje. Bila sam kod nje po četiri, pet sati. Rušila sam se, a profesorica Tinka bi mi napravila jaku cedevitu, izašla bih malo na zrak i nastavljale smo dalje učiti. Sve sate u gimnaziji koje sam mogla markirati sam markirala, od sata razrednika i tjelesnog, koje nikad nisam voljela, do biologije i kemije. Nisam završila srednju glazbenu školu jer sam se razboljela. Zdravstvene komplikacije su bile puno jače od toga da normalno nastavim ići paralelno u glazbenu i srednju školu. Obećala sam si da ću jednog dana završiti srednju glazbenu. Cijelo vrijeme sam svirala na flauti koja je osnovna i početnička flauta. Nisam željela novu jer sam odustala od srednje glazbene. Odustala sam od srednje glazbene zbog bolesti i nisam dobila flautu. Skupljala sam novac od svoje devete godine koje sam dobila za rođendane, za krizmu i to sam čuvala u jednoj koverti. U trećem mjesecu prošle godine sam kupila novu flautu koja mi možda ne treba, ali stara je počela otkazivati svoju poslušnost. S kuvertom punom keša sam išla kupiti novu flautu. To je bilo dječje ustrajno čuvanje novca za cilj koji je tra-

jao više od petnaest godina. Ponosna sam na sebe što sam uspjela ostvariti neku svoju želju kao osoba koja ne radi. To je hobi plus ljubav plus škola. Kažu da je hobi i talent nešto što dobiješ što ne možeš izučiti.

Pravi moj hobi je izrada torti i kolača. U tome nemam ni dana edukacije. Sve što znam sam isključivo sama naučila metodom pokušaja i pogrešaka. Tek u zadnje vrijeme sam počela gledati videe profesionalnih slastičara. Svi kolači i njihova izrada je moja pretpostavka što bi i kako bi moglo. Moja prva torta je bila ledeni vjetar. Sjećam ga se kao danas. Mama je vikala nemoj raditi tu tortu, bacit ćemo bezveze 10 jaja. Sjećam se te njene rečenice kao danas. I uspjela sam. Torta je uspjela, stajala je mirno, pojela se. I dan danas tako radim ledeni vjetar. Tužna je priča kako sam počela s kolačima. U mojoj bolesti bilo mi je zabranjeno jesti. Imala sam poseban način prehrane kroz sondu. Nedostajala mi je hrana. Ne može se zamisliti koliko je teško gledati reklame s hranom, kako vaši roditelji u istom kućanstvu jedu, a ti ne smiješ jesti. Nisam bila gladna. Dovoljno sam se hranila preko sonde, ali ne jedeš. Psihički pritisak je bio toliko jak da sam išla probati skuhati nešto tek toliko da se nadišem mirisa hrane. Prvo moje jelo je bilo bolonjez koji je ispao super. Mama je rekla da ona više nikad neće raditi bolonjez. Shvatila sam da mi ide. To se samo nastavljalo dalje. Jednog dana bih voljela otvoriti svoju slastičarnicu, ali ta želja je jako daleko. Tu je moje zanimanje koje imam kao filozof, ovo bi bio samo još jedan dodatak koji bi mi uzeo puno vremena. Izrada jedne Mickey Mouse torte mene neuke, bez profesionalnog alata, traje tri dana. Prtljavo je jako raditi, ali to mi svejedno pruža neki mir i odmor.

Treća stvar koja nije hobi, ali ja ju gledam kao hobi je znanost. To me kao osobu ispunjava. Idem na doktorski koji nisam morala, nitko te ne tjera na to. To je nešto što bih izdvojila kao svoju prvu ljubav i želju. Znanstveni napredak i znanstveno istraživanje koje provodim me ispunjava. Znanost je prisutna u mojem životu od sedmog razreda osnovne škole, što je jako dugo, ali to volim raditi i volim istraživati.

Zanimljiva stvar o meni vezana za hobije, odnosno moj životni moto je da svake godine učim jednu stvar, neki novi hobi.

Jedne godine to je bilo učenje streličarstva, jedne godine je bio ples, plivanje, skijanje, jahanje, tenis, crtanje, pjevanje. Svake godine uzmem nešto što me zanima. U svakom periodu života neki hobi me zanimao. Jedne sam se godine toliko zanimala za fotografiju da je taj hobi potrajao nekoliko godina. Svi ti hobiji me oplemenjuju kao čovjeka. Ti na kraju nisi samo osoba koja je završila fakultet i ima neko svoje zanimanje, nego si ti sve to. Čovjek je prot-

kan onim što on je, onim što njega zanima, ono što voli raditi. Kad staviš sve svoje hobije na papir, kad vidiš što si sve prošao zapravo ispadne tolika količina toga. Bude ti drago što si ulagao u sebe. Hobiji zapravo jesu ulaganje u sebe. Pitaju me kako znam sve što znam. Znam jer sam se bavila različitim hobijima.

18.11. Vukovar

3D bor

Kreativne i vrijedne ruke naših učenika uljepšale su prostorije doma. Mateo Ivanović i Josip Kralj unijeli su dašak inovativnosti. Osmislili su kartonsku konstrukciju i izradili eko 3D bor koji će krasiti naš zimski vrt. Bravo dečki!

Sveti Nikola

Iako u teškoj epidemiološkoj situaciji, pod strogim mjerama opreza, ipak nas je posjetio te razveselio naše učenike čokoladom i poticajnom porukom. Sveti Nikola!

Blagdani

Učenički dom Virovitica u blagdanskome je ruhu ispratio svoje stanare! Hvala svima koji su doprinijeli da se duh blagdana useli na hodnike i u prostorije Doma.

Božićna čestitka

Domjenak

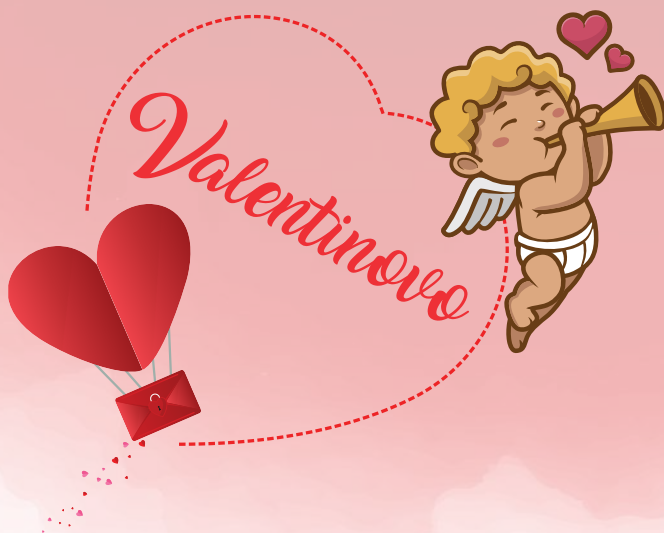
Zbog nepovoljne epidemiološke situacije, ove godine nismo održali tradicionalni božićni domjenak zaposlenika Učeničkog doma, no ipak smo čestitali našim jubilarcima.

Ivona Županić, administrativni i računovodstveni radnik, 5 godina neprekinutog radnog staža u Domu

Mario Erjavec, domar, 5 godina neprekinutog radnog staža u Domu

Suzana Sokele, odgajatelj, 30 godina neprekinutog radnog staža u Domu

Vesna Holi, spremačica, 40 godina neprekinutog radnog staža u Domu

Valentinovo (14.2.) je dan zaljubljenih no mi smo u Domu odlučili cijeli mjesec slaviti ljubav. Prigodni kutak za opuštanje i fotografiranje uredile su naša medicinska sestra Iva Vujasin i odgajateljica Lucija Martinko Hock.

Tjedan od 15. do 19. veljače proveli smo u znaku ljubavi. Svako večer u dvoranama su se prikazivale filmske projekcije ljubavne tematike uz prigodnu uvertiru. Naime, prije svake projekcije članovi dramske skupine čitali su ljubavna pisma poznatih ličnosti uz prigodnu glazbenu pratnju. Učenicima smo osigurali kokice, a na njima je da se ugodno smjeste (uz razmak) i uživaju u filmovima...

Lila tjedan

Povodom Lila tjedna - svjetskog tjedna zdravlja žena, učenice su sudjelovale u izradi edukativnog panoa o važnosti samopregleda dojki te simptomima i znakovima koji upućuju na karcinom dojke. Kroz aktivni razgovor i komentare zajedno smo zaključile: "Budi sebi na prvom mjestu!"

Istim povodom održano je i predavanje o važnosti prvog ginekološkog pregleda. Prvi ginekološki pregled važan je događaj u životu svake mlade djevojke. Ponekad se mogu javiti osjećaji straha, tjeskobe ili zbunjenosti koji sprječavaju mladu djevojku da napravi taj korak za svoje zdravlje. Upravo zato napravljena je prezentacija o važnosti prvog ginekološkog pregleda, a naglašena je i važnost pravilnog održavanja higijene intimnog područja. Intimna higijena od izrazite je važnosti za svaku djevojku, ne samo radi osjećaja čistoće i svježine, već kako bi mogla izbjeći neugodne, a ponekad i opasne zdravstvene probleme koji nastanu kao posljedica neadekvatne njege intimnog područja. Predavanje je obuhvaćalo i pojave koje se javljaju ukoliko je intimna higijena zapostavljena ili nedostatna. Savjeti za intimnu higijenu i kako je obavljati bili su vrlo korisni, te su učenice nadodale da im je predavanje bilo vrlo poučno i da neke stvari ni same nisu znale. Edukaciju je provela medicinska sestra Iva Vujasin.

Dan ružičastih majica

Učenice (Manda Kravaršćan, Vanesa Burcar i Dea Hočevan, Lea Prša) su izradile prigodni plakat, a Lana Bijelić je oslikala zid u ženskoj dvorani. Učenici su potaknuti da odjenu ružičaste majice te na taj način daju potporu obilježavanju ovog dana.

Ovaj običaj nastao je 2007. u Kanadi kada je dječak u znak podrške majci oboljeloj od karcinoma dojke došao u školu obučen u ružičastu majicu zbog čega je doživio izrugivanje i verbalno nasilje. Kolege iz njegovog razreda počeli su sljedećih dana dolaziti u školu identično obučeni kako bi mu iskazali potporu te ukazali na problem vršnjačkog nasilja u školama.

Posljednje srijede u veljači obilježavamo Dan ružičastih majica, a Hrvatski je sabor 2017. proglasio taj dan Nacionalnim danom borbe protiv vršnjačkog nasilja.

Međunarodni dan borbe protiv raka

U četvrtak, 4. veljače obilježili smo Međunarodni dan borbe protiv raka. Djelatnici i učenici doma nosili su simbolične vrpce s ciljem podizanja svijesti o oboljenjima od raka, naglašavanja važnosti prevencije bolesti te njezinog ranog dijagnosticiranja i liječenja.

Edukativan plakat i vrpce izradila je naša medicinska sestra Iva Vujasin i time nas podsjetila na važnost pružanja podrške oboljelima od malignih bolesti.

“Kada strah pokuca, neka vjera otvori vrata”

Međunarodni dan žena

Ženski dio ekipe Učeničkog doma okupio se na prigodnom druženju kako bi obilježio Međunarodni dan žena. Tradicionalno, ravnateljica je podijelila cvijeće zaželjevši nam da uvijek budemo sretni i nasmijane. Odgajateljica Gabrijela proslavila je rođendan, a odgajateljica Lucija okupljene je počastila tortom ispečenom za tu prigodu.

Reci NE!

Ne dijelite osobne fotografije i video materijale, ni poznatim ni nepoznatim osobama!

Mjesec borbe protiv ovisnosti

započeli smo tjednom borbe protiv ovisnosti o internetu

DAN IZAZOVA

Pred naše učenike postavili smo izazov koji je od njih zahtijevao nekorištenje mobitela za vrijeme doručka, ručka i večere u blagovaonici. Ovim izazovom nastojali smo potaknuti učenike na komunikaciju i druženje te smanjiti vrijeme provedeno na internetu i društvenim mrežama.

ANKETA

„Jesmo li ovisni o internetu“- odgajateljica Suzana Sokele predstavila je učenicima rezultate provedene ankete u kojoj su sudjelovali učenici Učeničkog doma Virovitica te je zajedno s njima raspravila o uzročnicima i posljedicama internet ovisnosti.

EDUKATIVNI FILMOVI

Učenicima smo prikazali edukativne filmove kampanje #NemojpostatiLovina. Filmovi naglašavaju

potencijalne opasnosti elektroničkog nasilja među djecom i mladima. Putem virtualnog svijeta manipulativnim tehnikama, lažnim predstavljanjem i drugim načinima vrbovanja predatori seksualno zlostavljaju i iskorištavaju djecu i mlade.

Ako nikad nisi razmišljao tko sjedi s druge strane računala svakako pogledaj film u nastavku. Ne događa se samo drugima, može se dogoditi i tebi!

Što se Tini dogodilo?

Scan me

Elektroničko nasilje

Policijska službenica za prevenciju Policijske uprave virovitičko-podravske, Ana Kratochvil Katić te kazališna glumica Snježana Lančić održale su djelatnicima Učeničkog doma Virovitica stručno predavanje na temu "Elektroničko nasilje" te su predstavile projekt #NemojPostatiLovina.

Kroz stručno predavanje, odgajatelji i stručni suradnici upoznali su se s pojmovima i oblicima te prevalencijom i posljedicama elektroničkog nasilja među djecom i mladima. Istaknute su potencijalne opasnosti virtualnog svijeta u kojem manipulativnim tehnikama, lažnim predstavljanjem i drugim načinima vrbovanja predatori seksualno zlostavljaju i iskorištavaju djecu. Uz spomenuto predavanje je i Projekt IN od strane autorice i voditeljice projekta Snježana Lančić. Uz policiju u realizaciju su uključeni i partneri koji u svojim djelatnostima imaju domenu prevencije nasilja: Udruga Pričalica, Kazalište Virovitica i obrazovne ustanove na području Virovitičko-podravske županije.

Prema podacima istraživanja Poliklinike za zaštitu djece Grada Zagreba svako deseto dijete spremno je naći se s nepoznatom osobom koja mu se obratila preko interneta, a mnogi od njih su spremni na takav susret otići bez pratnje odraslih. Budući da djeca i mladi sve više vremena provode na internetu i društvenim mrežama važno je osvijestiti ovaj problem te pružiti djeci i mladima zaštitne mehanizme i potrebna znanja kako bi se zaštitili od opasnosti virtualne komunikacije. Edukativnim predavanjima i preventivnim kampanjama nastoji se senzibilizirati i educirati javnost, roditelje i stručno osoblje u školskim ustanovama kako bi na vrijeme prevenirali i prepoznali online nasilje ukoliko do njega dođe. Ovogodišnja kampanja prevencije elektroničkog nasilja provodi se kroz inicijativu #NemojPostatiLovina.

NEMOJ POSTAT LOVINA

#NemojPostatiLovina inicijativa je kojoj se, uz 23 zemlje iz Europe, aktivno pridružila i policija Republike Hrvatske. Projekt je to pokrenut u sklopu obilježavanja Međunarodnog dana nestale djece, a inicirali su ga EUROPOL, Europska policijska stručna mreža za nestale osobe i AMBER alert Europa. Kampanja je usmjerena na zaštitu djece protiv

online GROOMINGA, odnosno na podizanje svijesti o opasnostima uspostave odnosa povjerenja i emocionalne povezanosti između djeteta ili mlade osobe i (najčešće) odrasle osobe putem komunikacijskih tehnologija, a s ciljem njihova vrbovanja i iskorištavanja u seksualne svrhe. Putem preventivno-edukativnih spotova nastoji se senzibilizirati javnost i prevenirati problem nasilja na internetu.

U sklopu inicijative #NemojPostatiLovina policija je u suradnji s ADU objavila promotivni edukativni video 'Što se Tini dogodilo?', napravljen prema istinitom događaju, koji opisuje opasnosti na internetu.

PRIMJERENE REAKCIJE U SLUČAJU INTERNETSKOG NASILJA I IZLAGANJU SADRŽAJIMA KOJI UZNEMIRUJU DIJETE:

- PREKINUTI KOMUNIKACIJU
- SPREMITI DOKAZE (screenshot ekrana)
- PRIJAVITI

RED BUTON

Svaki oblik nasilja putem interneta može se prijaviti putem aplikacije hrvatske policije Red Button. Aplikacija služi prijavljivanju nezakonitih internet-skih sadržaja (čak i onih kod kojih samo sumnjate u zakonitost) koji se odnose na različite oblike iskorištavanja ili zlostavljanja djece. Puštena je u uporabu u rujnu 2013. godine i do danas je putem nje zaprimljeno preko 2500 prijava. Namijenjena je prvenstveno djeci žrtvama, ali i svim ostalim osobama koje imaju saznanja o zlostavljanju djece ili sadržajima spolnog zlostavljanja djece na internetu.

Kod prijavljivanja zlostavljanja, prijava ima nekoliko koraka. Prijaviti se može sve oblike spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta, fizičkog, psihičkog i emocionalnog zlostavljanja, zanemarivanja i drugih povreda prava djeteta. Mogu se prijaviti i neprimjerene poruke, pozivi i izlaganje neprimjerenim sadržajima putem različitih vrsta servisa za poruke. Prijavu može izvršiti žrtva nasilja ili svjedok nasilja. Policija vrlo ozbiljno shvaća svaku prijavu i poduzima sve radnje za koje je ovlaštena kako bi spriječila zlostavljanje djeteta.

Obnova znanja iz prve pomoći

U prostoru Učeničkog doma u Virovitici u srijedu, 7. travnja 2021. održan je tečaj Obnove znanja iz pružanja prve pomoći za zaposlenike doma. Tečaj je organiziran u suradnji GDCK Virovitica i ravnateljice Učeničkog doma Virovitica Martine Tišljar. Ispred GDCK Virovitica tečaju je bio nazočan Dražen Jendrašić.

Prisutno je bilo 25 zaposlenika doma koji su školske praznike iskoristili za edukaciju i obnovu znanja iz pružanja prve pomoći. Predavač dr. Ivan Andrašević zaposlenicima je ponovio, uz demonstraciju, situacije u kojima bi se u radu s učenicima mogli naći kao što su reanimacija, zaustavljanje krvarenja, pomoć u slučaju gušenja i sl. Također, odgovarao je na pitanja o konkretnim situacijama iz prakse.

Bila je ovo vrlo korisna edukacija u nadi da će nam što manje trebati u praksi.

Pripreme za maturu

Polaganje državne mature veliki je zalogaj za svakoga učenika jer o rezultatima mature može ovisiti učenikova budućnost. Učenički dom u Virovitici svjestan je te činjenice te svojim maturantima nastoji pružiti maksimalnu pomoć i podršku u tom vrlo stresnom i zahtjevnom pothvatu.

Kroz Program za maturante nastoji se, između ostalog, dati učenicima što više informacija o državnoj maturi (način provođenja, prijavljivanje predmeta, sadržaj itd), o studijima koji su učenicima na raspolaganju ali i o predstavljanju na tržištu rada.

U sklopu navedenog programa u Domu se održavaju pripreme za državnu maturu koje su za učenike potpuno besplatne. Tako učenici u prostorijama Doma, kroz gotovo cijelo drugo polugodište, tri dana u tjednu pohađaju pripreme iz hrvatskog jezika, matematike i engleskog jezika. Pripreme drže profesori – vanjski suradnici doma koji su vrlo dobro upoznati sa sadržajem državne mature.

Ovogodišnji maturanti bili su neizmjerljivo vrijedni i uporni u pohađanju priprema. Držimo im „fige“ i s nestrpljenjem očekujemo njihove rezultate.

Online matematika

Svojim smo učenicima omogućili online pomoć u svladavanju matematičkih zadataka za vrijeme trajanja online nastave. Instrukcije koje su imali u našem Domu sada smo prebacili na platformu MS Teams. Učenici su trebali popuniti prijavni obrazac, a naša stručna suradnica je organizirala online sastanke. Pomoć u rješavanju matematičkih zadataka moguće je organizirati individualno ili grupno, ovisno o nastavnoj jedinici.

Sigurnost na internetu

Dana 30. listopada 2020. održano je prvo Međuzupanijsko vijeće u ovoj školskoj godini. Stručni skup je održan online preko aplikacije MS Teams, a organizirala ga je i vodila voditeljica Međuzupanijskog stručnog vijeća naša odgajateljica Suzana Sokele, odgajateljica-savjetnica. Inače, odgajateljica Suzana Sokele stupila je na tu funkciju 1. rujna 2020. na mandat od 2 godine, a zaslužila ju je svojim dugogodišnjim radom, zalaganjem i marljivošću.

Stručni je skup pratilo 20-ak stručnih suradnika i odgajatelja učeničkih domova regije Sjever (Varaždin, Čakovec, Bjelovar, Križevci, Ivanić Grad, Kutina, Garešnica, Maruševac).

Na samom početku skupa polaznike su pozdravile voditeljica Suzana Sokele i ravnateljica Učeničkog doma u Virovitici Martina Tišljar. Nakon predstavljanja plana i programa Međuzupanijskog stručnog vijeća, odgajateljica Suzana Sokele prezentirala je rezultate ankete "Jesmo li ovisni o internetu?" koju je provela među našim učenicima. Vrlo aktualnu temu "Internetsko nasilje" prezentirala je psihologinja PU Virovitica Ana Kratochvil Katić. Stručna suradnica UD Virovitica, psihologinja Ivana Štetić prezentirala je radionicu "Moderni srednjoškolac u kamenom dobu", a odgajatelj Dražen Jurković, odgajatelj-mentor te psihologinja pripravnica Maja Šajatović prezentirali su projekt "Razvoj suradničkog odnosa između odgajatelja, roditelja i učenika".

Bio je ovo vrlo uspješan stručni skup, što se vidi po rezultatima evaluacije. Polaznici su bili vrlo zadovoljni, no svi su izrazili nadu u što skorije održavanje skupa "uživo" jer ništa ne može zamijeniti neposredni kontakt među ljudima.

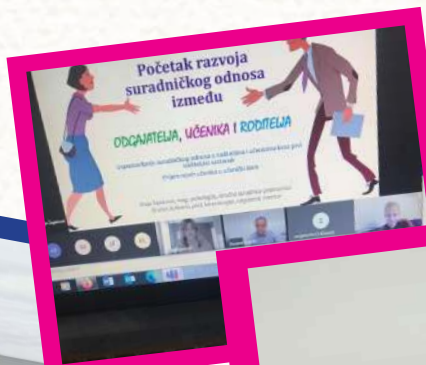
Zaštita mentalnog zdravlja

Voditeljica Međuzupanijskog stručnog vijeća regije Sjever, odgajateljica u Učeničkom domu Virovitica Suzana Sokele organizirala je stručni skup za odgajatelje, stručne suradnike i zdravstvene voditelje Učeničkih domova. Stručni skup održan je 19. veljače, online putem MS Teamsa, a tema je bila „Zaštita mentalnog zdravlja“.

Aktivnosti iz područja zaštita mentalnog zdravlja uključuju prevenciju, rano prepoznavanje i ranu intervenciju kod poremećaja ponašanja i problematike mentalnog zdravlja, a predavanja o tome su održali prof. Siniša Brlas, psiholog u ZZJZ Virovitičko – podravske županije na temu „Proaktivan pristup skrbi o mentalnom zdravlju“, Ivana Martinušić, klinički psiholog OB Virovitica s temom „Depresivnost adolescenata – kako je prepoznati i kada tražiti stručnu pomoć“, a o kriznim stanjima i prevladavanju kriza, predavanje je održala Elvira Koić, psihijatar u Neuropsihijatrijskoj bolnici u Popovači.

Odgajatelj kineziolog iz Učeničkog doma Virovitica Ivan Kelečić prije svakog predavanja održao je pripremne vježbe kao primjer dobre prakse. Sudionici skupa i ovog puta potvrdili su važnost mentalnog zdravlja kod učenika, koje je, kako su tom prigodom naglasili neophodno za ostvarivanje njihovih potencijala, te im omogućuje da se bolje mogu nositi s normalnim životnim stresom, i na taj način pridonositi cjelokupnoj zajednici. Ovaj stručni skup otvorila je Martina Tišljar, ravnateljica Učeničkog doma Virovitica.

Tekst preuzet sa www.icv.hr

Priča o veličini ljudskog srca

Hrvoje Źunec Novu godinu dočekao sanirajući krovove kuća stradalih u potresu

Na samom kraju prošle godine područje Petrinje i okolice pogodio je strašan potres. Apokaliptične slike grada u ruševinama, spašavanja djece, potrage za onima koji su ostali ispod ruševina, a neki su, nažalost, i izgubili život, obasipale su nas kroz sve moguće medije. Većina građana nije ostajala imuna na potresne scene i rijetko tko nije pustio suzu. No, neki nisu oklijevali i odmah su krenuli u pomoć žrtvujući sigurnost topline vlastitog doma i vrijeme provedeno sa svojim najmilijima. Jedan od njih je i naš kolega odgajatelj Hrvoje Źunec koji će, skromno, napomenuti da nije učinio ništa posebno no mi smo iznimno ponosni na njega. Donosimo vam dio intervjua koji je dao neposredno nakon povratka sa potresom pogođenom područja.

Slatinčanin Hrvoje Źunec poznat je virovitičko-podravskoj javnosti kao veliki radoholičar, čovjek koji je uvijek spreman svakome izići ususret.

Sudjelovao je u stvaranju Atletskog kluba Virovitica u kojemu je bio trener i tajnik sve do prošle jeseni kada se povukao i posvetio obiteljskom životu, a zaposlen je u Učeničkom domu u Virovitici kao noćni pazitelj. Imao je Hrvoje i jednu međunarodnu trenersku avanturu, i to ni manje ni više nego sa sadašnjim izbornikom hrvatske ženske rukometne reprezentacije Nenadom Šoštarićem. Naime, u ljeto 2004. godine Hrvoja je nazvao Šoštarić ponudivši mu angažman u španjolskom rukometnom klubu Tortosa. Źunec je objeručke prihvatio ponudu i odradio u Španjolskoj jednu sezonu.

Ova priča nema veze s rukometom ili nekim drugim sportom, već govori o humanosti i suosjećanju, priča je o čovjeku koji je Novu godinu dočekao na potresom pogođenom području sanirajući krovove stradalih kuća.

Hrvoja smo za razgovor morali nagovarati nekoliko dana, jer je uistinu skroman i samozatajan čovjek, čovjek koji nije tražio publicitet, već je samo htio pomoći. Evo što nam je ispričao:

Kako se rodila ideja tvog odlaska u potresom pogođeno područje, zapravo što te ponukalo na taj odvažan korak?

- Utorak nakon potresa, supruga i ja smo uglavnom proveli dan ispred TV ekrana i gledali sve te nestvarne strahotne slike koje su dolazile sa terena. Negdje oko 17 sati supruga je na Facebook stranici škole u kojoj radi objavila tekst u kojemu poziva zaposlenike, roditelje, djecu da prionu prikupljanju pomoći za pogođeno područje. Tu sam odlučio da i ja moram na neki način pomoći i da ne mogu samo gledati TV i sažalijevat se nad tim ljudima. Drugo jutro prvo sam otišao dati krv, jer se pojavila informacija da nedostaje svih krvnih grupa. Supruga je javila da u popodnevnim satima odlazi na pogođeno područje ciljano kod kolegica učiteljica ostaviti sve prikupljeno, a nekako paralelno s time, prijatelj iz Virovitice objavljuje na Facebooku da traži još dvojicu-trojicu koja bi s njim na Staru godinu krenula put Gline i da bi ostali četiri dana, do nedjelje. Sat, dva nakon te objave pala je definitivna odluka da ću sljedeće jutro bit sa njime u tom autu.

Kako si otišao put Sisačko-moslavačke županije?

- Rano ujutro na Staru godinu supruga me odvezla do Virovitice, a od tamo smo u privatnom autu kolege koji je sve i organizirao nas trojica krenuli put Gline.

U koje mjesto si prvo došao? Što te je najviše dojmilo kada si tamo stigao?

- Imali smo jednu adresu u selu Prekopa ako se dobro sjećam, nemojte me držati za riječ jer prošli smo na desetak sela, na kojoj je trebalo sanirati jedno manje oštećenje krova, no po dolasku kod čovjeka u dvorište rečeno nam je da su nas preduhitрили sinovi prijatelji iz Osijeka. Nakon toga smo otišli u Majske Poljane, jer su stizale vijesti da je to jedno od najpogođenijih sela. A osjećaji...uf..., od prilike kao kada sam nekoliko godina poslije rata prvi put došao u Vukovar. Iako je to bilo dosta poslije rata po prolasku table Vukovar samo su sijevale slike stradalih, mrtvih, porušenih kuća... mučnina u želudcu, knedla u grlu. E osjećaji su bili takvi ili možda i malo gori, jer su na svakom metru ljudi bili na hladnoći, u blatu, uplakanih očiju i blijedih lica...Grožno! Osjećaj za cijeli život! Ne ponovilo se!

Da li je bilo opasnih situacija pri sanaciji krovovišta

kuća koje su stradale u potresu?

- Bilo je mokro, sklisko, puno crijepa i cigli koje vise, ali u tim trenucima ne razmišljaš previše o opasnostima već se samo trudiš ljudima što prije sanirati krov i spasiti i to malo što se spasiti dalo. Na sreću niti najmanja ozljeda svih tih dana kod nikoga od nas se nije desila, ni najmanja porezotina...pokoji žulj i to je sve.

Kakve su reakcije bile ljudi kojima ste sanirali krovšte?

- A kakve će biti, sretni da se okupilo toliko nepoznatog svijeta koji je ostavio svoj dom, svoje obitelji i koji su došli pomagati potpunim strancima. Neki su sa nevjericom gledali da se pentramo i odmah istog trena kako dolazimo na imanje počinjemo sa radom. Neki su i sami pomagali, ali uglavnom su stajali u suzama sa strane i promatrali svo to zlo koje ih je zadesilo. Po završetku posla svakom od njih smo pružili kakvu-takvu riječ utjehe, izmijenili smo podatke, iz srca ih zagrlili i krenuli dalje.

Koliko dana si boravio tamo i gdje ste spavali, kakav je bio smještaj?

- Bili smo tamo od četvrtka 31. 12. 2020. ujutro do nedjelje 3. 1. 2021. navečer. Imali smo tu sreću i privilegiju da smo uspjeli dogovoriti smještaj u Lovačkom domu "Vepar" Krnjak u Hrvatskom Žarištu, kod prijatelja od Drageca, kolege koji je sve organizirao. Oni su dom prvo ponudili unesrećenicima, no kako im se nitko nije javio prihvatili su nas, a sljedeće dane i dečke iz Požege koji su nam se treći dan priključili, a koji su do tada nekoliko dana spavali u autu. Divni domaćini, svaki dan su nam ostavljali ugrišanu prostoriju, imali smo toplu vodu za tuš, a treću večer su nas počastili i sa pravim lovačkim gulašom. Veliko im hvala još jedanput na tome.

Novu godinu si dočekaao na području pogođenom potresom umjesto u udobnosti svog doma s obitelji, da li su ti tada nedostajali supruga i sinovi? Kako ste dočekali Novu godinu?

- Naravno da su nam svima tu večer, ali i sve ostale večeri i dane, nedostajali naši najmiliji. No, osobno sam večer prije odlaska posjeo klince i objasnio im gdje tata ide i da će bit još Novih godina i vremena za slavlje, ali da je sad vrijeme kad tata ima potrebu otići tamo i pomoći nekome. Tako smo svi mi objasnili svojim. Dočekali smo nas tri jedva ponoć, jer smo bili mrtvi umorni, čestitali si međusobno, nazvali svoje i nekih četrdeset i pet minuta kasnije bili u krevetu, pošto je dogovor bio da se sa prvim zrakama sunca već nalazimo na novom krovu, kako je na kraju i bilo.

Dio intervju preuzet s www.domovina.net
(8. siječnja 2021.)

IN Memoriam

Vojo Božić

(27.12.1957. – 30.11.2020.)

U ponedjeljak 30. studenoga 2020., u 63. godini života, napustio nas je naš dragi odgajatelj i kolega Vojo Božić.

Vojo Božić rođen je 27. prosinca 1957. u Daruvaru. Osnovnu i srednju školu završio je u rodnom gradu te je 1. listopada 1981. diplomirao pedagogiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

U Učeničkom domu u Virovitici radio je od 1. prosinca 1999. na radnom mjestu odgajatelja, a 13. travnja 2017. promoviran je u zvanje odgajatelj mentor.

Kao odgajatelj bio je vrlo predan i stručan u radu. Volio je svoj posao te svoje učenike, koji su mu uvijek bili na prvom mjestu. Najviše je uživao u razgovoru s mladima, prenoseći na njih svoje znanje i iskustvo, a oni su mu vjerovali i vrlo često mu se povjeravali. Učenike je poticao na postizanje što boljšeg uspjeha u školi kako bi im u životu bilo lakše jer je ulaganje u obrazovanje smatrao ključnim za uspjeh svake osobe. Imao je brojne interese i hobbije, a ljubav prema njima nesebično je dijelio sa svojim učenicima i kolegama. Bavio se novinarskim radom, volio je fotografiju i odlično je baratao informatičkim područjem, a ljubav prema Esperantu seže još iz studentskih dana. Volio je biljke te je s mnogo ljubavi i pažnje uređivao svoju okućnicu. Učenike je s lakoćom svakodnevno animirao na kreativno izražavanje te time doprinosio vizualnom identitetu i duhu ustanove. Svoje kreativne ideje učenici su vrlo uspješno realizirali pod mentorstvom odgajatelja Voje Božića te su postizali zapažene rezultate na natjecanju učeničkih domova, Domijadi.

Odgajatelj Vojo Božić bio je prije svega dobar čovjek, spreman poslušati i savjetovati. Njegov vedar duh svima će nam nedostajati, a komadić naših srca zauvijek odlazi s njim.

Počivao u miru Božjem!

Virtualna

knjiga sjećanja

Dragi učenici, roditelji i kolege... Oprostimo se lijepim riječima i sjećanjima od našeg omiljenog odgajatelja, prijatelja i suradnika

Naš dragi kolega i prijatelj Vojo, ostavio je neizbrisiv trag u našem kolektivu. Nesebično je dijelio svoje bogato životno znanje i radno iskustvo s nama mlađim kolegama, bio je dobra i kreativna duša ovoga doma, spreman pomoći, posebno bi se to odnosilo na učenike koji bi mu se cesto obraćali za savjet. Stoga, hvala na svemu i do nekog drugog susreta tamo negdje "gore", zbogom dragi kolega! :-{

Odg. Ivan

Vojo je bio nadasve vedar, jednostavan, nasmijan, drag i dobrodušan čovjek koji je imao samo jedan cilj u životu – svaki dan se probuditi i pomoći nekome i usrećiti nekoga. Svoju suprugu Nevenku pomažući joj i razveseljavajući ju raznim sitnicama (kad je na jelovniku bio burek sa sirom Vojo nije jeo jer je svoj burek nosio kući i poklanjao svojoj Nevenki). Satima je prepričavao anegdote o svojim praunucima, Lucijanu i Emanuelu, bio je ponosan na Renatu i supruga, Ivanu i zeta, brinuo se o svojoj sestri Veri koliko god je mogao. Nas kolege uvijek je upitao kako smo, saslušao i savjetovao toplim tonom glasa. Nije vikao. Dijelio je s nama svoje knjige, jabuke i sadnice biljaka, a mladim kolegama početnicima uvijek je pristupao otvorena srca i pružao im pomoć dok se ne snađu na radnom mjestu. Nova kolegica u računovodstvu mjesec ga je dana zabunom nazivala Božo Vojić, no nije mu to smetalo. Kad nešto nismo znali, Vojo je to proučio za nas i napravio nam malu skriptu. Svojim je pak učenicima, svojoj djeci, dao i podredio bezuvjetno sve. I u posljednjim je svojim danima provedenim u bolnici neprestano komunicirao s učenicima preko mobitela, s njima dogovarao završetak kreativnoga projekta, pratio kićenje božićnih drvaca i ukrašavanje Doma u blagdan-skom duhu. Oni su mu slali fotografije uradaka koje su snimili za njega. Kad bi nas nazvao, a mi bismo mu htjeli reći što ima u Domu, on se samo nasmijao i rekao: „Sve vidim, sve znam...djeca su mi već sve pokazala“. Vojo Božić je bio pedagog, odgajatelj i prijatelj svojim učenicima do zadnjega daha i zadnjega atoma snage. Moram spomenuti i dan kada me je Vojo sa svojom suprugom Nevenkom ljetos ugostio u svojoj kući na ručku i kolačima. S ponosom mi pokazivao svaki svoj grm i ružu oko kuće te sve što radi i čime se bavi. Dugo sam se zadržala,

osjećala sam se divno, a kući sam otišla oduševljena jednostavnošću i gostoprimstvom to dvoje brižnih supružnika. Pomislila sam: što čovjeku više u životu treba, doli ovakve ljubavi! Od Voje smo svi imali prilike učiti, bilo da se radi o životu, o fotografiji, o internetu, o plesu, o knjigama, o raznim majstorijama, o cvijeću i voćkama, a u zadnje vrijeme i o kuhanju. Od sada to znanje možemo nastaviti primjenjivati u znak zahvalnosti i sjećanja na našega Voju te slijediti njegov primjer kako biti skroman, a velik čovjek. Svi smo sretni i blagoslovljeni što smo ga imali prilike upoznati! Nažalost ne možemo birati trenutak kada ćemo se roditi, a isto tako ni trenutak kada ćemo zauvijek otići. Ono što možemo birati je način na koji ćemo provesti život, kakva ćemo biti osoba i kakav ćemo trag ostaviti za sobom. Dragi Vojo, sretan ti put na neko bolje mjesto! Uvijek ćemo te pamtiti i rado te se sjećati! A ti nas sve čuvaj, kao i do sada!

M.T.

Odgajatelj Vojo s nama je bio od prvog dana u domu, proživio je s nama prve svađe, prve dileme, prve ljubavne muke... Vjerno nas je poticao na kreativnost, poticao nas na učenje (nije nas tjerao da učimo, nego je u nama budio želju) i davao primjer cjeloživotnog učenja jer je i sam bio takav. U nama je vidio one ambicije i uspjehe koje sami nismo vidjeli ili ih nismo željeli vidjeti. Za mene je on primjer čovjeka kakav želim postati i kojemu ću težiti jer sve što je radio nije radio na pola. Radio je s puno pažnje, ljubavi i vjere. Ne samo u domu... Privatno nije bio ništa drugačiji. Drago mi je što sam imala priliku uživati u njegovom vrtu i radnoj prostoriji. Neću mu moći dovoljno zahvaliti na gostoprimstvu ali i primjeru ljubavi, poštovanja i razumijevanja koje je imao sa svojom suprugom. Takvu ljubav trebamo doživjeti ali ju biti u stanju i pružiti. Sve to samo je mali dio stvari koje nas je naučio, koje je usadio u nas... I za kraj mogu jedino zahvaliti životu što mi je dao priliku upoznati i učiti od čovjeka (ponekad neshvaćenog) među svim ljudima. Hvala Vam S Vama odlazi dio našeg srca, ali ostaje ono što ste nas naučili. Postigli ste ono što mnogi žele ali ne uspiju. Ostavili ste trag. A taj trag ostaje u nama i s nama živi vječno, u svakoj generaciji koja Vas je doživljavala kao prijatelja, kao oca. Jer svi smo mi Vaša djeca.

Ivona Marković

Poštovani odgajatelju,

hvala Vam na svemu dobrom što ste čini za našu djecu, hvala na svakom savjetu, riječima utjehe, na Vašoj neprestanoj očinskoj brizi. Mi roditelji, znali smo da djecu povjeravamo osobi punoj razumijevanja, strpljenja i dobrote. Vi, kao i ostali dragi djelatnici Doma našoj ste djeci druga obitelj. Bдите i nadalje s neba i budite njihov Anđeo čuvar.

Obitelj Miloš

Dragi odgajatelju,

Nijedna riječ ne može razbiti tugu zbog vašeg odlaska. Želim Vam se zahvaliti na svim lijepim trenucima jer ih je samo takvih i bilo. Hvala Vam na podršci nakon teškog dana ili loše ocjene u školi. Hvala Vam što ste mi pomogli u što lakšem privikavanju na život u domu i odlasku od kuće. Hvala Vam na svim prijateljskim i ljubavnim savjetima. Hvala Vam što ste uvijek bili tu za nas pa makar i učinili nešto nažao. Hvala na svim savjetima i poticanju da budemo ovo što smo danas. Zaista ste svoj posao cijenili i voljeli. Hvala Vam što niste bili samo odgajatelj nego i prijatelj, učitelj i roditelj. Počivali u miru :(

Tea Meašić

Dragi odgajatelju Vojo,

mjesto u mojem srcu ste si zauvijek osigurali svim svojim toplim riječima i dobrim djelima. Vi niste bili samo odgajatelj već i prijatelj koji je uvijek bio tu za one kojima je trebala podrška. Pamtit ću Vas kao nasmijanu i vedru osobu koju ništa ne može uzrujati, naljutiti i oneraspoložiti. Uvijek ste me mogli nasmijati i smiriti kada mi je to bilo potrebno. Pamtit ću Vašu iskrenost, brigu, Vaše šale i naše razgovore. Također ću pamtiti i kuharske specijalitete Vaše žene koje ste samnom znali podijeliti, Vaše priče o obitelji koju ste neizmjereno voljeli, Vaša neraspoznatljiva slova u križaljicama koje smo rješavali, Vaše priče za koje niste imali dlake na jeziku, Vaše šale na račun glazbenika koje su mi uvijek bile drage, a znali ste da će povući moj okidač za raspravu koja bi uvijek bila žustra, ali i smiješna te još mnoga sjećanja koja neće izbljediti. Hvala Vam za sve i nadam se da ćemo se ponovno jednog dana sresti u nekom drugom životu. Počivajte u miru Božjem.

Ivana Mikec

Dobri ljudi moraju umrijeti, ali smrt ne može ubiti njihova imena!!

Počivao u miru Vojo! Zauvijek ćeš ostati u sjećanju!

Filip Kovačević

Dragi kolega Vojo!

Bila je iznimna čast raditi s Vama i učiti od Vas. Nismo mogli ni slutiti da ćete prerano otići onog mogeg prvog radnog dana kada sam prvo upoznala Vas. Nismo mogli ni slutiti da su nam zajednički dani u zbornici koju smo dijelili, odbrojani. Nismo mogli ni slutiti da ćete otići iznenada. Prerano. Prebrzo. Nisam mogla ni slutiti da nam je zadnji susret u zbornici ujedno bio i posljednji. Ni da ćete otići a da se ni pozdravili nismo. Naša je ustanova nenadoknadivo oštećena Vašim odlaskom, kao i naša srca. Nedostajat ćete neizmjereno... počivaj u miru Božjem Vojo!

Odgajateljica Gabrijele

IVA VUJASIN

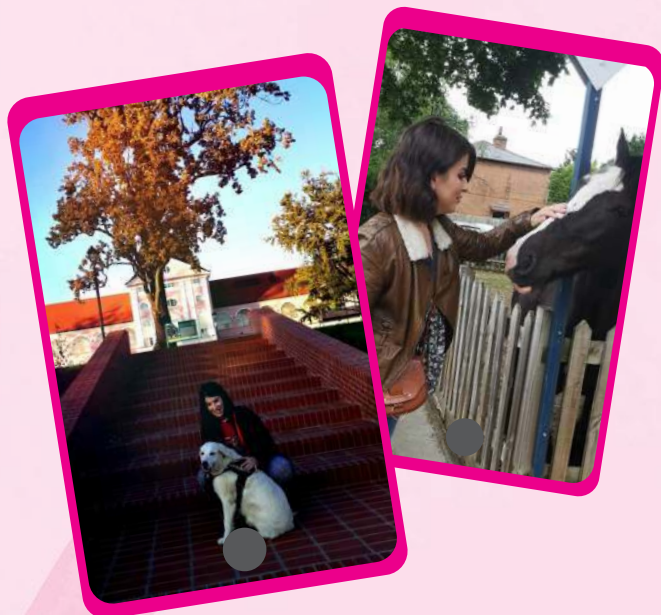
(26) bacc. ing. sestrinstva

Pozdrav! 😊

Ja sam Iva Vujasin, imam 26 godina i živim u Virovitici. Obrazovanje sam započela u Virovitici gdje sam završila srednju medicinsku školu. Nakon srednje škole s ciljem unaprjeđenja postojećeg znanja, upisala sam preddiplomski sveučilišni studij Sestrinstva u Varaždinu. Za sebe mogu reći da sam vrlo komunikativna, odgovorna, kreativna, susretljiva i pedantna, a smatram kako su to jedne od osobina koje su potrebne za biti medicinska sestra. Pohađajući vježbovnu nastavu, stekla sam vještine i kompetencije potrebne za rad kao prvostupnica sestrinstva. Dosadašnje znanje i iskustvo odlučila sam dodatno proširiti, te sam se prijavila za Erasmus program razmjene studenata. Zajedno s prijateljicom odlazim u Manchester, gdje smo obavljale stručnu praksu u staračkom domu s osobama s intelektualnim poteškoćama. Bila je to najbolja odluka koju sam donijela i ostvarila. Uz stručnu praksu, imala sam puno slobodnog vremena, a pošto obožavam putovati i istraživati destinacije, spojila sam ugodno s korisnim. Posjetila sam značajne kulturne znamenitosti, upoznala nove ljude, te susrela mnoge prirodne ljepote. Osim Manchestera, posjetila sam Liverpool, London, Stockport, te Birmingham. Erasmus bih opisala kao „najbolji izazov“ za stvoriti nova prijateljstva i poznanstva, nova iskustva, te odlično dodatno kao student zaraditi. Izdvojila bih kako se i danas čujem s prijateljima koje sam tamo upoznala, a ujedno su bili moji radni kolege. Osim ljubavi prema putovanju, spomenula bih i ljubav prema životinjama. Imam dvije mačke, psa, i patuljastog kunića s kojima provodim dio svog slobodnog vremena. Kao svaka životinja, zahtijevaju puno brige i pažnje, ali ništa nije teško kad uistinu voliš svoje ljubimce. Puno vremena provodim u prirodi uživajući u šetnjama sa svojim psom, oboje volimo duge šetnje i svjež zrak. Uz posao i trenutne fakultetske obaveze ne ostane mi puno slobodnog vremena jer sam upisala izvanredni diplomski sveučilišni studij u Varaždinu, ali svaki dan nastojim maksimalno iskoristiti svoje vrijeme. Pa tako uz sve obaveze, nalazim vrijeme i za svoje hobije: pravljenje frizura, šivanje bandana za životinje, pečenje torti i dizanih kolača. Talent za pravljenje frizura javio se

od malih nogu. Kasnije sam počela praviti frizure svojim prijateljicama, a radove sam objavljivala na svom instagram profilu pa su se počeli interesirati i drugi. Izrađujem razne frizure od punđi, pletenica, valova, pa sve do vjenčanih frizura. U budućnosti mi je želja upisati tečaj za dodatno usavršavanje i unaprjeđenje tehnike i znanja. Šivanje bandana sam počela raditi prije 3 godine, šivam ih samo za moje ljubimce, a ponekad i po željama prijateljica. Ideja je došla spontano, sama od sebe, jer sam htjela da mi ljubimci izgledaju drugačije i posebno. Zadnji ali ne i manje važan hobi mi je pečenje torti i dizanih kolača. Interes za time se javio još u osnovnoj školi, a za to mogu zahvaliti majci što me sa strpljenjem učila i davala korisne savjete. Uz kvalitetne i korisne upute, nastavila sam sama dodatno usavršavati tehniku i posvećivati vrijeme izradi dizanih kolača i torti. Za kraj bih rekla da mi je prioritet prvo završiti fakultetsko obrazovanje i diplomirati, a nakon toga početi ostvarivati svoje dodatne želje.

● Prvi dan u domu

Došla sam ovdje po sestrinoj preporuci. Taj dan kad sam prvi put došla u dom, osjećala sam nelagodu, iako su svi bili pristupačni i nasmijani. Ali nova okolina i ljudi činili su me nervoznom. Tada se i prvi put susrećem s cimericama zbog čega mi je također bilo jako naporno i nelagodno.

Sjećam se, ulazim prvi put u sobu, a u mene gleda pet cura, zbunjene baš kao i ja. Pozdravljamo se i ništa više. Bilo nam je dosta teško uspostaviti kontakt, ali malo po malo, riječ po riječ, i shvatile smo kako imamo dosta toga sličnog. Prva večera u domu, nesanica, spavam u istoj prostoriji s drugima, ali nepoznatim curama. Sramežljive, razgovorom pokušavamo skratiti vrijeme. I uspijevamo.

Sljedeće jutro, prvi doručak u domu... Moram priznati da su tete kuharice jako drage i pristupačne i naravno jako dobro kuhaju. Svi odgajatelji su jako dobri, ali nekako na prvu najbolji dojam na mene je ostavio pokojni odgajatelj Vojo. Jako drag, uvijek nasmija, u svemu je pomagao, baš najbolji odgajatelj. Brzo sam pronašla i prijatelje i svi smo se baš super slagali. Kako su prolazili dani u potpunosti sam upoznala dom, a prvi su se dojmovi slegli.

Sada u dom dolazim vrlo rado jer imam dobre cimere i dom je super!

● Zadnji dani u domu

Sve što je lijepo kratko traje pa je tako došao i kraj našeg srednjoškolskog obrazovanja, a kao dio toga čeka nas i odlazak iz našeg malog drugog doma, koji je definitivno uljepšao jedno razdoblje naših života i osobno me učinio boljom, zrelijom i samostalnijom osobom. Prošli smo puno toga, zajedno ili sami, od smijeha do suza, ali kad se osvrnem na sveukupne četiri godine provedene u domu, definitivno poželim ostati još koju. S veseljem se prisjećam svakog dana u domu. Iako na neki način isti, domski dani su opet, svaki na svoj način, bili nadasve zanimljivi i prepuni dogodovština koje ću pamtit i cijeli život. Raznorazne aktivnosti u domu poput odbojke, dramske skupine, kreativke i sudjelovanja u radionicama, priredbama i slično, ispunile su moje dane te bi svakako preporučila mlađim generacijama da se uključe. Sad kad je došao kraj, jedino žalim zbog ove situacije s Covid virusom koji nas je spriječio u sudjelovanju na Domijadi. Teška je sama pomisao napuštanja ovog doma, kao što je bilo i prvog dana u ovome domu kada smo napustili naše domove, mjesta odakle smo došli. Najviše od svega će mi nedostajati ni manje ni više - sjenica. Kako smo se znali našaliti bezbroj puta, u njoj smo ostavili mladost. Druženja u sjenici pomogla su u zbližavanju kako s drugim učenicima tako i s odgajateljima. Ispijanja kave od poslije škole pa sve do pola 10, kartanja, svirke, razgovori, smijeh, plakanja - sve su to stvari koje naša sjenica čuva. Svakako treba spomenuti naše tete čistačice, kuharice i ostale djelatnike s kojima definitivno vrijedi započinjati komunikaciju jer su ljudi zakon! Iako smo jedva čekali taj kraj, sad shvaćam koliko je zapravo bilo lijepo. Stekla sam prijateljstva koja će, vjerujem, ostati za čitav život. Sva ta sjećanja prožeta su obiljem ljubavi koju smo pružili jedni drugima. Postoji bezbroj sitnica i situacija koje su obilježile moje domske dane, ekipa u domu, odgajatelji,.... Na kraju imam potrebu izraziti jedno veliko HVALA svima, uljepšali ste naše četiri godine u domu, bili uz nas, u sretnim trenucima, svađi, suzama, smijehu... Jer da je u domu biti lako u domu bi bio svatko!

